Project Madurai
மதுரை தமிழ் இலக்கிய
மின்தொகுப்புத் திட்டம்

சிவஞான சுவாமிகள் அருளிய
காஞ்சிப் புராணம் - பகுதி 1
பாயிரம் & படலம் 1-6 (1-444)

kanchip purANam of civanjAna munivar - part 1
part 1a / pAyiram & paTalam 1-6 /verses 1-444
In tamil script, Unicode format

Acknowledgements:
Our sincere thanks go to Mr. Muthukkumaraswamy of Singapore for the preparation of the etext.
Preparation of HTML and PDF versions: Dr. K. Kalyanasundaram, Lausanne, Switzerland.
This file presents the Etext in Tamil script in Unicode/utf-8 encoding.
This pdf file is based on Unicode with corresponding Latha font embedded in the file. Hence this file can be viewed and printed on all computer platforms: Windows, Macintosh and Unix without the need to have the font installed in your computer.

© Project Madurai, 1998-2008.
Project Madurai is an open, voluntary, worldwide initiative devoted to preparation of electronic texts of tamil literary works and to distribute them free on the Internet.
Details of Project Madurai are available at the website
http://www.projectmadurai.org/
You are welcome to freely distribute this file, provided this header page is kept intact.

சிவஞான சுவாமிகள் அருளிய
காஞ்சிப் புராணம் - பகுதி 1

0.	பாயிரம்	1 - 27
1.	திருநாட்டுப்படலம்	28 - 172
2.	திருநகரப்படலம்	173 - 298
3.	பதிகம்	298 - 329
4.	வரலாற்றுப் படலம்	330 - 357
5.	சனற்குமாரப் படலம்	358 -413
6.	தலவிசேடப்படலம்	414-444

உ
திருச்சிற்றம்பலம்

0. பாயிரம்

காப்பு

1 கலிநிலைத் துறை

இருக வுள்துளை வாக்குகார்க் கடங்கள்இங் குலிகக்
குருநி றத்திழி தோற்றம்முன் குலாய்த்தவழ்ந் தேறிப்
பரிதி மார்பினில் சமனொடு காளிந்தி பயிலுந்
திருநி கர்த்தசீர் ஐங்கரக் களிற்றினைச் சேர்வாம் 1

2 தல விநாயகர்

அறுசீரடி யாசிரிய விருத்தம்

விகட சக்கர வாரணந் தொடர்வரும் வித்தக முகில்வீற
விகட சக்கர விந்தமன் னவன்றனக் கருளுமெய்த் தலைவாகு
விகட சக்கர வாகமென் முலையுமை கான்முளை என்னாச்சே
விகட சக்கர ரெந்திர மெனச்சுழல் வெம்பவக் கடல்நெஞ்சே 2

கடவுள் வாழ்த்து

சபாநாயகர்

3 வேறு

சங்கேந்து மலர்க்குடங்கைப் புத்தேளும்
மறைக்கோவும் தழல்கால் சூலம்
அங்கேந்தும் அம்மானும் தத்தமது
தொழில்தலைநின் றாற்றச் செய்தோர்
பங்கேந்தும் பெருமாட்டி விழிகளிப்ப
இருமுனிவர் பணிந்து போற்றக்
கொங்கேந்து மணிமன்றுள் குனித்தருளும்
பெருவாழ்வைக் குறித்து வாழ்வாம். 1

4 திருவேகம்பநாதர் .

தணந்தபெருந் துயர்க்கடல்மீக் கூர்தலினான்
மலைபயந்த தரளமூரற்
கணங்குழையாள் புரிபூசை முடிவளவுந்

தரியாமல் இடையே கம்பை
அணங்கினைத்தூ தெனவிடுத்து வலிந்திறுகத்
தழீஇக்கொள்ள அமையாக் காதல்
மணந்தருளிக் குறிபூண்ட ஒருமாவிற்
பெருமானை வணக்கஞ் செய்வாம். 2

5 காமாட்சியம்மையார் .

ஊன்பிலிற்று மழுவாளி கலவிதனில்
ஒண்ணாதென் றோர்ந்து நஞ்சந்
தான்பிலிற்றும் பாப்பணியை நீப்பவுங்கார்
வண்டினங்கள் ததைந்து மூசத்
தேன்பிலிற்று நறுங்கடுக்கைத் தெரியலைப்பாம்
பெனமருண்டத் தெரியல் நாறுங்
கான்பிலிற்றத் தெருண்டணையும் காமக்கோட்
டத்துமையைக் கருத்துள் வைப்பாம் 3

6 கருக்காமக் கோட்டிமிர வினையனைத்தும்
ஒருங்கெய்திக் கலகஞ் செய்யுந்
தருக்காமக் கோட்டியெலாம் அறஎறிந்தாம்
இனியென்றும் தகைசால் அன்பு
சுருக்காமக் கோட்டினைச்சே யரைகரங்
கொண்டார்க்கு முலைச்சுவடு நல்குந்
திருக்காமக் கோட்டியம்மை சேவடிப்போ
தெப்போதுஞ் சிந்திப் பாமால். 4

7 விகடசக்கர விநாயகக் கடவுள்
விழிமலர்ப்பூ சனையுஞற்றித் திருநெடுமால்
பெறுமாழி மீள வாங்கி
வழியொழுகாச் சலந்தரன்மெய்க் குருதிபடி
முடைநாற்றம் மாறு மாற்றால்
பொழிமதநீர் விரையேற்றி விகடநடப்
பூசைகொண்டு புதிதா நல்கிப்
பழிதபுதன் தாதையினும் புகழ்படைத்த
மதமாவைப் பணிதல் செய்வாம். 5

8 குமாரக் கடவுள்.
முருகோட்டந் தரப்பாயும் மும்மதமும்
ஊற்றெடுப்ப முரிவிற்கோட்டும்
ஒருகோட்டு மழகளிற்றை இருகோட்டு
முதுகளிறா உலவக் காட்டிப்
பருகோட்ட நறைவேட்டுப் பைங்கோட்டுத்
தினைப்புனத்துப் பரண்மேற்கொண்டு
குருகோட்டும் பெடைமனந்த குமரகோட்
டத்தடிகள் குலத்தாள் போற்றி. 6

9 வயிரவக் கடவுள்

வேறு

எளியவரை வலியர் வாட்டின்
வலியரை இருநீர் வைப்பின்
அளியறத் தெய்வம் வாட்டும்ஒள
எனுமுரைக் கமைய வன்றே
தெளியுமா வலியைச் செற்றோற்
செகுத்துரிக் கவயம் போர்த்த
வளியுளர் கச்சி காவல் வயிரவர்க்
கன்பு செய்வாம் 7

10 திருநந்திதேவர்

அங்கணன் கயிலை காக்கும் அகம்படித் தொழின்மை பூண்டு
நங்குரு மரபுக் கெல்லாம் முதற்குரு நாத னாகிப்
பங்கயந் துளவம் நாறும் வேத்திரப் படைபொ றுத்த
செங்கையெம் பெருமான் நந்தி சீரடிக் கமலம் போற்றி 8

11 அகத்திய முனிவர்

காசியி னின்றும் போந்து கம்பர்தாம் அருளப் பெற்று
மாசிலாக் கச்சி மூதூர் மன்னிவீற் றிருந்து பூமேல்
அசிலாத் தமிழ்ப ரப்பி அருந்தமிழ்க் குரவு பூண்ட
தேசினான் மலய வெற்பிற் குறுமுனி திருத்தாள் போற்றி

அகத்தியர் தென்னாடு போந்த வரலாறு , இப்புராணத்தில் தழுவக் குழைந்த படலத்தில் 185 முதல் 247 வரையிலுள்ள செய்யுட்களால் கூறப்படுகின்றது 9

12 திருஞானசம்பந்த மூர்த்தி நாயனார்

வேறு

பரசமய கோளரியைப் பாலறா
வாயனைப்பூம் பழனஞ் சூழ்ந்த
சிரபுரத்துத் திருஞான சம்பந்தப்
பெருமானைத் தேய மெல்லாம்
குரவையிடத் தமிழ்வேதம் விரித்தருளுங்
கவுணியர்தங் குலதீ பத்தை
இரவியெமை யாளுடைய வென்றிமழ
விளங்களிற்றை விரும்பி வாழ்வாம். 10

13 திருநாவுக்கரசு நாயனார்

இடையறாப் பேரன்பும் மழைவாரும்
இணைவிழியும் உழவா ரத்திண்
படையறாத் திருக்கரமும் சிவபெருமான்
திருவடிக்கே பதித்த நெஞ்சும்
நடையறாப் பெருந்துறவும் வாகீசப்
பெருந்தகைதன் ஞானப் பாடல்

தொடையறாச் செவ்வாயும் சிவவேடப்
பொலிவழகும் துதித்து வாழ்வாம் 11

14 சுந்தரமூர்த்தி நாயனார்
ஒருமணத்தைச் சிதைவுச்செய்து
வல்வழக்கிட் டாட்கொண்ட உவனைக் கொண்டே
இருமணத்தைக் கொண்டருளிப்
பணிகொண்ட வல்லாளன் எல்லாம் உய்யப்
பெருமணச்சீர்த் திருத்தொண்டத்
தொகை விரித்த பேரருளின் பெருமாள் என்றுந்
திருமணக்கோ லப்பெருமாள் மறைப்பெருமாள்
எமதுகுல தெய்வமாமால் 12

15 மாணிக்கவாசக சுவாமிகள்
பெருந்துறையிற் சிவபெருமான் அருளுதலும்
பெருங்கருணைப் பெற்றி நோக்கிக்
கரைந்துகரைந் திருகண்ணீர் மழைவாரத்
ற்றியநிலை கடந்து போந்து
திருந்துபெருஞ் சிவபோகக் கொழுந்தேறல்
வாய்மடுத்துத் தேக்கிச் செம்மாந்
திருந்தருளும் பெருங்கீர்த்தி வாதவூர
டிகளடி யிணைகள் போற்றி 13

16 அறுபத்துமூவர்
கலி விருத்தம்
தத்து மூவெயில் மூன்றுந் தழலெழ
முத்து மூரல் முகிழ்த்த நிராமய
சித்து மூர்த்திதன் தாளிணை சேரறு
பத்து மூவர் பதமலர் போற்றுவாம் 14

17 சேக்கிழார் நாயனார்
தூக்கு சீர்த்திருத் தொண்டத் தொகைவிரி
வாக்கி னாற்சொல்ல வல்ல பிரான் எங்கள்
பாக்கி யப்பய னாப்பதி குன்றைவாழ்
சேக்கி ழானடி சென்னி யிருத்துவாம் 15

18 திருக்கூட்டத்தார்
அறுசீரடி யாசிரிய விருத்தம்
பேயன்ன புறச்சமயப் பிணக்குநூல்
வழியனைத்தும் பிழையே யன்றி
வாயன்மை தெளிந்துசைவ சித்தாந்த
வழிதேறி அதீத வாழ்வில்
போயண்மி அஞ்செழுத்தும் திருநீறும்
கண்டிகையும் பொருளாக் கொண்ட
நாயன்மார் திருக்கூட்டம் பணிந்திறைஞ்சும்
பெரும்பேறு நான்பெற் றேனால் 16

19 பஞ்சாக்கர தேசிகர்

கயிலாய பரம்பரையிற் சிவஞான
போதநெறி காட்டும் வெண்ணெய்
பயில்வாய்மை மெய்கண்டான்
சந்ததிக்கோர் மெய்ஞ்ஞான பானு வாகிக்
குயிலாரும் பொழில்திருவா வடுதுறைவாழ்
குருநமச்சி வாய தேவன்
சயிலாதி மரபுடையோன் திருமரபு
நீடூழி தழைக மாதோ 17

20 பின்வேலப்பதேசிகர்

எவ்வெவர்கோட் படுபொருளும் அன்செழுத்தின்
அடக்கியவற் றியல்பு காட்டி
மெய்வகையஞ் சவத்தையினும் நிற்குமுறை
ஓதுமுறை விளங்கத் தேற்றி
அவ்வெழுத்தின் உள்ளீடும் அறிவித்துச்சிவபோகத்
தழுத்தி நாயேன்
செய்வினையும் கைக்கொண்ட வேலப்ப
தெசிகந்தாள் சென்னி சேர்ப்பாம் 18

21 மற்றைய சிவநேசர்கள்

மறைநான்கும் பயின்றொழுகி இட்டிகளும்
பலவியற்றி மல்லல் ஞாலத்
திறவாத புகழ்படைத்தும் ஈசனிடத்
தன்பிலரை எண்ணாதுளம்
புறமோதிக் கொலைபயின்று மதுமாந்துங்
கொடும்பாவப் புலையரேனும்
அறவாணன் திருவடிக்கீழ் அன்பினரேல்
அவரெம்மை அடிமை கொள்வார் 19

22 நூல் செய்தற்குக் காரணம்

கலிநிலைத்துறை

பொருவில் கச்சியம் புரானம் வண் டமிழினிற் புகலென்
றிருநி லம்புகழ் மணிமதிற் கச்சியே கம்பர்
திருவ ருட்குரி யான்றவர் கூறிய சிறப்பால்
உரிமை மற்றெழு மாசையான் உரைத்திட லுற்றேன் 1

23 அவையடக்கம்

மாயை காரிய உருக்களும் எம்பிரான் வடிவ
மாய வேலவை அருள்மய மாகுமற் றதுபோல்
பேயனேன்பிதற் றுரையுமே கம்பர்தம் பெருமை
தூய காதையுள் ளுறுதலால் துகளறத் தோன்றும் 1

24 இழித்த சொற்புணர்த் தெளியனேன் இயம்பிய கவியுங்
கழித்த ஐவகை இலக்கண வழுவுக்குக் காட்டாப்

பழித்தி டாதெடுத்தாளுவர் பல்வகைச் சுவையுங்
கொழித்த நாவின ராகிய வழுத்தபு குணத்தோர் 2

25 எழுத்துப் போலியும் எழுத்தென வாளுவர் அதுபோல்
புழுத்த நாயினேன் பிதற்றிய செய்யுட்போ லியையும்
பழுத்த கேள்வியோர் கைக்கொள்வர் என்பது பற்றி
விழுத்த நாணினேன் சிவகதை விளம்புதற் கிசைந்தேன் 3

26 நெறிவ ழாஉமை பூசனை போல்நெறி பிறழ்ந்தோன்
எறித ருங்கலுங் கைக்கொளுங் கச்சியெம் பெருமாற்
கறிவின் மேலவர் காப்பியப் பனுவல்போல் அறிவின்
குறியி லேன்கவிப் புன்சொலுங் கொள்வது வழக்கால். 4

27 சிறப்புப் பாயிரம்
எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்
அருட்பணிக் குரிய மகேச்சுரர் முதலா
நால்வருந் தருகவென் றறைய
மருட்பகை துமிக்குங் காஞ்சிமான் மியத்தை
வழங்குதென் மொழியினா லுரைத்தான்
கருப்பகை யிரிக்கும் ஞானமும் ஏனைக்
கலைகளும் கரிசறப் பெப்யின்ற
மருப்பொழி லுடுத்த வாவடு துறையில்
வாழ்சிவ ஞானமா தவனே 5

----

1. திருநாட்டுப்படலம் (28-172)

28 கலிநிலைத்துறை
பணங்கொள் பாம்பணி கம்பனார் பனிவரை பயந்த
அணங்கி னோடென்றும் அமர்ந்தினி தரசுவீற் றிருக்கும்
உணங்க ரும்புகழ்க் காஞ்சியை அகந்தழீஇ உம்பர்
வணங்க மேவரும் பாலிநாட் டணிநலம் வகுப்பாம் 1

29 மழைச்சிறப்பு
கடல்க டைந்திடச் செல்லுறூஉம்
வெள்ளைமால் கடுப்பப்
படலை வெண்முகில் பரவைநீ
ருழக்கிவாய் மடுத்து
விடமெ ழுந்தென மீண்டவம்
மாயனை விழைய
உடல்க றுத்துவிண் நெறிப்படர்ந்
தொய்யென மீண்டு 2

30 அற்றை ஞான்றுமால் கயிலையைச் சரணடைந் தாங்குப்
பொற்ற நந்தியஞ் சாரல்சூழ் பொருப்பினைக் குறுகிக்
கற்றை வார்சடைச் சுந்தரன் கடவவான் மதுரை
முற்று நான்முகி லெனவரை முழுவதும் பொதிந்து 3

31 முரிந்த வெண்டிரைக் கருங்கடல் முகட்டினைக் குழித்து
விரிந்த வெள்ளநீர் மடுப்புழிக் கரந்துடன் மேவிக்
கரிந்தி டத்தனைச் செய்ததீ வடவையின் களவைத்
தெரிந்து வில்லுமிழ் தடித்தெனத் திசைதொறும் சிதறி 4

32 கான்ற அக்கனல் மீட்டடை யாவகை கருதி
வான்ற னிற்குனி சிலையெனத் தடையினை வயக்கி
ஏன்ற நீயினி எதிர்த்தனை யாயிடின் இன்னே
ஊன்ற னோடுயிர் குடிப்பலென் றுருமொலி எழுப்பி 5

33 அடுத்த டுத்தலை மோதுதெண் டிரைப்புனல் அளக்கர்
உடுத்த பாரிலுன் கிளையெலாம் முதலற ஒருங்கே
படுத்து நின்வலி பாற்றுவன் யானெனப் பகைமை
தொடுத்த வன்சினங் கொண்டழல் மேலமர் தொடங்கி. 6

34 விச்சை மந்திர வலியினால் வீங்குநீர் மழையை
வச்சி ரக்கணை யாக்கிமெய் வளமெனக் கருளும்
பொச்ச மில்மறை வேள்வியும் புனிதனேந் தழலும்
எச்ச மாகமற் றெவையுமீண் டிறுகென இயம்பி 7

35 காட்ட கங்களுங் கழைநரல் கதிர்மணிச் சிமயக்
கோட்ட கங்களுங் குளிர்புனற் கழனிசூழ் குலவு
நாட்ட கங்களும் பரல்முரம் படுத்தெரி நடஞ்செய்
மோட்ட கங்களும் முழுவதுங் குளிர்கொளச் சொரிந்து 8

36 இற்றொ ழிந்தன ஒழியமற் றெஞ்சிய எரிபோய்க்
கற்ற வேதியர் வேள்வியஞ் சாலையுட் கரப்ப
உற்ற வாகண்டு தன்சினக் கனலையும் ஒருவி
வெற்றி மாமுர செனமறைப் பேரொலி விளக்கி 9

37 தனது கீர்த்தியுந் திறற்பிர தாபமுந் தரைமேல்
அனல்செய் கோபமும் முல்லையு மெனஎங்கும் அமைத்துப்
புனித மாம்அவை தன்னையும் பொதிந்துகொண் டென்னப்
பனிவி சும்பினிற் சிவந்துவெண் ணிறம்படைத் தன்றே 10

38 அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்
உடுவணி குடுமிக் கோடு பிளவுபட் டுடையப் பெய்யும்
கொடுமழைக் காற்றா தங்கட் குளிர்பெயல் மாற எண்ணி
நெடுமலை எடுத்துக் காட்டு நெட்டிதழ்க் காந்தட் கொள்ளி
விடுசுடர்க் கனலி அந்தப் புனலொடும் வீந்த தன்றே. 11

39 போதம்மே லாகப் பண்டே புல்லிய மலநோய் தீர்ந்தும்
வாதனை தாக்கு மாபோல் மழைப்பெயல் மாறித் தீர்ந்துங்
காதல்செய் துறையும் புள்ளும் மாக்களுங் கவன்று நெஞ்சம்
நோதக மரங்க ளெல்லாம் நுண்துளி துவற்றும் மாதோ. 12

40 கனைபெயல் எழிலிக் கூட்டங் கலிவிசும் பகடு போழ்ந்த
நனைமுடி நந்திக் குன்றம் நளிபடப் பொழியுந் தெண்ணீர்
புனைமறை வசிட்ட மேலோன் செருத்தலான் பொழிந்த தீம்பால்
வனைபுகழ் வெள்ள மென்னத் திசைதொறும் வழிந்த தன்றே. 13

41 பாலியாற்று வளம்
கண்ணகன் குடுமிக் குன்றிற் கல்லெனக் கறங்கி ஆர்த்து
விண்ணிவர் ஏணி யென்ன வியன்முடி தொடுத்து வீழுந்
தண்ணறா அருவி யெல்லாந் தலைத்தலை விரிந்து சென்று
புண்ணியப் பாலி யாற்றிற் சேர்ந்துடன் போய மாதோ. 14

42 பாரிடங் குழித்து வீழும் பல்வயின் அருவி யெல்லாம்
ஓரிரும் பாலி யாற்றின் ஒருங்குசென் றணையுந் தோற்றம்
சீரிய புவனந் தோறுஞ் சிதறிய வினைக ளெல்லாம்
ஓரிடத் தொருவன் றன்பால் உடங்குசென் றுறுதல் போலும். 15

43 விலகிவீழ் அருவித் தாரை வேறுவே றாகஓடிக்
குலநதிப் பாலி வைப்பின் ஏகமாய்க் கூடுந் தோற்றம்
அலகில்பல் வழியும் மூதூர் அணிமையின் ஒன்றா மாறும்
பலபல மதமும் ஈற்றின் ஒருவழிப் படலும் போலும் 16

44 மலைநகைத் தனைய காட்சி வயின்வயின் அருவித் தாரை
சிலையினின் றிழிந்து மண்மேல் திரண்டுசென் றணையுந் தோற்றம்
உலவையோ டிகலிச் சேடன் உயர்வரைக் குடுமி யெல்லாம்
பலதலை விரித்துப் பொத்திக் கிடந்தவப் பான்மை போலும். 17

45 குரைபுனல் தொண்டை நாட்டைக் குறும்பெறிந் தடிப்ப டுத்துப்
புரைதப நடாத்து கென்னாப் புதுமுகி லரசன் நந்தி
வரைமிசை யிருந்து வேந்தா மணிமுடி சூட்டி உய்ப்பத்
திரைபடு பாலி வல்லே சிலையினின் றிழிந்து போந்து 18

46 அரசுகள் சூழ்ந்து செல்ல அருங்கணி மலர்வாய் விள்ளச்
சரிகுழற் குறமின் னார்கள் பற்பல தானை வெள்ளம்
விரவிடப் பரிய காலாண் மேதகு மாக்கள் அத்தி
இருபுடை தழுவிப் போத இகல்கொடு வையம் ஊர்ந்து 19

47 அணிவகுத் தெழுந்து குன்றர் அரும்பெறற் குறிச்சி புக்கு
மணிவகை ஆரம் பூண்டு மதுக்குட விருந்து மாந்தித்
தணிவற வெளிக்கொனண் டேகித் தலைதலை வேட்டம் போகித்
துணிபட மாக்க ளெல்லாந் தொலைதுடன் ஈர்த்துச் சென்று 20

48 கலிவிருத்தம்
மண்டமர் மேல்கொடு வந்தனம் இன்னே
தண்டக நாட்டுறை தாபதர் நோயோர்

பெண்டிரும் நும்மரண் ஏகுதிர் பெட்டென்
றெண்டிசை யார்ப்ப இசைப்பறை சாற்றி 21

49 இறாற்றிகி ரிப்படை தாங்கி இபக்கோ
டறாத்திறல் வெஞ்சிலை காந்தள் அரும்பு
நறாப்பயில் கோலென ஏந்திநல் வீர
மறாப்பகை மாய்த்துறை வெட்சி மலைந்து 22

50 முல்லையின் வேந்து முடித்த கரந்தை
ஒல்லை அலைதுயர் ஆநிரை பற்றி
மெல்லிதழ் தின்று சிவந்தெழு வேய்த்தோள்
நல்லவர் கற்பை யழித்து நடந்து 23

51 வஞ்சி மலைந்தழல் பாலையை வாட்டி
அஞ்சி யிடாதுதன் ஆணை யிருத்தி
எஞ்ச லுறாமரு தத்திறை யோடும்
வெஞ்சம ரேற்றுழி ஞைத்துணர் வேய்ந்து 24

52 தடுத்தெதிர் நின்ற தடங்கரை யெல்லாம்
படுத்து மதன்பயில் பாசறை வீட்டி
மடுக்குளம் ஏரியின் வாட்ட மனைத்தும்
கெடுத்தனம் என்று தழீஇக்கிளர் வுற்று 25

53 வீறி யடாவகை வெஞ்சிறை கோலித்
தூறிடு மள்ளர் தொலைந்தழி வெய்தச்
சீறி யடர்ந்து தெழித்துமுள் வேலி
கீறி வளைந்து கிடங்கினை நீங்கி 26

54 நொச்சியை முற்றியந் நொச்சியி னுள்ளார்
பச்சிள நொச்சி பறித்தணி யாமே
நச்சிய தும்பை நறுந்துணர் சூடி
அச்செழு மாமதில் முற்றும் அகழ்ந்து அழித்து
விட்டமையால் நொச்சியணியாமே என்றார். 27

55 வேறு
இடித்துவெளி செய்துந ரெங்கணும் நுழைந்தாங்
கடுத்தமட வார்வயி றலைத்தனர் இரங்கக்
கொடுத்திடு வளங்கள்பல கொள்ளைகொடு மண்ணின்
எடுத்துவரு வெள்வரகு கொள்ளுடன் இறைத்து 28

56 வெற்றிபுனை மாலிகை மிலைச்சியிரு பாலுஞ்
சுற்றிவரு புட்குல நிரைத்தொழுதி தன்னால்
கொற்றமிகும் ஆர்கலியை நோக்கியறை கூவி
எற்றுசுழி நெய்தல்வழி எய்துறுத லோடும் 29

57 பௌளவம துணர்ந்துபவ ளந்தரள மாதி
வெளளவுதிரை ஏந்தியெதிர் கொண்டடி வணங்கச்
செவ்விதின் உவந்துபயம் ஈந்துசின மாறிக்
கௌள்வியமெய் யன்பொடு கலந்துளதை யன்றே 30

58 அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்
தன்னடிப் படுத்து மேலைத் தண்டக நாடு முற்றும்
முன்னுறக் கவர்ந்து கொண்ட வளத்தினும் மூவி ரட்டி
பின்னுற அளித்து வானிற் புலவரும் பெட்கு மாற்றால்
அந்நிலை உயிர்கள் ஓம்பி அரசுசெய் துறையும் பாலி. 31

59 “காரணப் பொருளின் தன்மை காரியத் துளதாம்” என்ன
ஆரணப் பனுவல் கூறும் அரும்பொருள் தெளியத் தேற்றும்
பேரிசைப் புவிமேல் யார்க்கும் பெட்டன பெட்ட வாறே
சீரிதிற் கொடுக்குந் தேனுந் தரவருஞ் செழுநீர்ப் பாலி. 32

60 வறுமையுற் றுழியும் தொண்டை வளமலி நாட்டோர் தங்கள்
இறுமுடல் வருத்தி யேனும் ஈவதற் கொல்கார் அற்றே
தெறுகதிர் கனற்றும் வேனிற் பருவத்தும் சீர்மை குன்றா
துறுமணல் அகடு கீண்டும் ஒண்புனல் உதவும் பாலி 33

61 சொற்றவித் தீர்த்த மேன்மை சுவைபடும் பாலோ டொக்கும்
மற்றைய தீர்த்த மெல்லாம் வார்தரு புனலோ டொக்கும்
பெற்றிமை உணர்ந்து தொல்லோர் பெயரிடப் பட்ட சீர்த்தி
பற்றிய தெனலாம் பாலிப் பெருமையார் பகரு நீரார். 34

62 நாட்டு வளம்
கலிநிலைத்துறை
விளம்பும் இத்தகை மணிகொழி விரிதிரைத் தரங்க
வளம்பு னற்றடம் பாலியான் வண்மைபெற் றோங்கி
உளம்ப யின்றுநாற் பொருள்களும் உஞற்றுநர்க் கிடமாய்த்
துளும்பு மேன்மையிற் பொலிந்தது தொண்டைநன் னாடு 35

63 செக்கர் வார்சடைச் சிவபிரான் திருவருள் செய்யத்
தக்க வாய்மையின் உயிர்க்கெலாந் தன்னிடத் திருந்து
மைக்கண் எம்பெரு மாட்டியெண் ணான்கறம் வளர்க்குந்
தொக்க மாப்புகழ் படைத்தடு தொண்டைநன் னாடு 36

64 பவம்வி ளைத்திடாப் பெரும்பதி யெனத்திசை போய
சிவம்வி ளைத்திடு நகரங்கள் ஏழுளுஞ் சிறந்தது
தவம்வி ளைத்திடு காஞ்சியைத் தன்னிடத் திருத்தி
நவம்வி ளைத்திடும் பெருமைபூண் டதுதொண்டை நாடு 37

65 நானிலத்து ஐந்திணை வளம்
தரைவி ளங்கிய தண்டக நாட்டினில் தகைசால்
வரையுங் கானமும் புறம்பணைப் பழனமும் மணிநீர்த்

திரையும் வேலையு மென்னுநா னிலத்தினுள் சிறந்த
புரையில் ஐந்திணை வளஞ்சிறி தறிந்தவா புகல்வாம் 38

66 முருக வேட்கிடு தூமமோம் புறமுளி அகில்சந்
துருவ வாரழற் பெய்துபுன் பயிர்விளைத் துவப்பார்
பெருவ ளந்துறந் தூர்தொறும் இடுபலி பேணும்
பொருவில் வாழக்கையர் தஞ்செயல் போன்மெனப் பொருப்பர். 39

67 ஏறு தன்னுடல் வருத்திய பகைமையெண் ணாது
தூறு பன்மணி மாமுதல் பொறையெலாந் தொலைத்த
வேறு நன்றியே கடைப்பிடித் திதைவியன் பொருப்பர்
கூறு நல்வளம் விளைத்திடும் உயர்ந்தவர் செயல்போல் 40

68 வேட்டை மேற்புகு வார்க்குநல் வினையுந்த மடவார்
கூட்டம் வாய்க்குமச் சாரலில் தினைக்குரற் கெய்துஞ்
சேட்டி ளங்கிளிக் குலங்களத் தெரிவைமார் ஓம்பும்
பாட்டி சைத்திறம் ஒளியிருந் தனுதினம் பயிலும் 41

69 நங்கு லத்துரு வாழ்க்கையைக் கெடுத்துநம் இருக்கை
தங்க ளுக்கெனக் கொண்டஇவ் வேனல்கள் தம்மை
இங்கண் வாட்டுதும் என்பதோர் சூழ்ச்சிஎண் ணியபோல்
அங்கண் எஞ்சிய வேங்கைகள் போதுசெய் தலரும் 42

70 என்னை ஊர்ந்தருள் சுடர்வடி யிலையவேற் பெருமான்
தன்னை நன்மரு கெனப்படைத் தவன்றன தூர்தி
அன்ன தாமெனுங் கேண்மையா னளிமுகிற் குலத்தைக்
கன்னி மாமயில் காண்தொறுங் களிசிறந் தகவும் 43

71 நெருங்கு பைந்தழை வருக்கைமேல் நெடுவளி யலைப்ப
அருங்கண் மாமயில் வீற்றிருந் தசைதருங் காட்சி
கருங்க ணாயிரச் செம்மல்தன் மருகனைக் காண
மருங்கு வந்துதன் ஊர்தியை நிறுவுதல் மானும். 44

72 சந்தும் ஆரமும் தாங்கிவம் பலர்ந்ததண் குவட்டான்
மைந்தர் கண்ணையும் மனத்தையுங் கவர்ந்திடும் வனப்பின்
முந்தும் ஓங்கலும் கொடிச்சியர் குழுக்களும் முகில்தோய்
கந்த மார்குழை முகத்தலர் இலவங்கங் காட்டும். 45

73 கொங்கை யேந்திய ஆண்களும் அவணகொம் புடைய
துங்க வேங்கையின் குலமெலாம் அவனபால் சுரந்து
பொங்கு நீடுசே வினங்களும் அவணவான் புனலை
அங்கண் வேட்டுணும் ஒற்றைத்தாள் எகினமும் அவண 46

74 ஆணெ லாமொரு கன்னியை மணப்பவா னணையும்
கோணை வேங்கைகள் யாட்டினோ டுறவுகொண் டோங்கும்

பேணு சேவினஞ் சிங்கமேல் ஏறிடும் பிழையா
தேணி னாற்பொலி எகினங்கள் இடபத்தை விழுங்கும் 47

75 வில்ல லர்ந்த உடுக்களும் விண்நெறிப் படருஞ்
செல்லும் வெண்கதிர்க் கடவுளும் பானுவுந் திறல்சால்
மல்லல் வானவக் குழுவுமெய்ப் பாறவந் திருக்கும்
இல்லம் எங்கணும் வான்தொட இழைத்திடுங் குன்றம் 48

76 போது மூன்றினும் போதுசெய் காவிசூழ் பொருப்பும்
மேத குந்தமிழ்க் கெல்லையாம் வேங்கட வரையுங்
காதல் பூப்பவத் தாணிகொண் டறுமுகக் கடவுள்
கோது நீத்தர சாட்சிசெய் குறிஞ்சிஅக் குறிஞ்சி 49

77 அன்பெ லாமொரு பிழம்பெனத் திரண்டகண் ணப்பன்
எம்பி ராற்கொரு விழியிடந் தப்புகா ளத்திப்
பொன்பி றங்கிய முகலிசூழ் கயிலையம் பொருப்பும்
தன்பு லத்திடை யுடையது தடவரைக் குறிஞ்சி 50

78 நாவல் மன்னவர்க் கிரந்துசோ றளித்திடு நம்மான்
தேவி யோடமர் திருக்கச்சூர் திருவிடைச் சுரமும்
பாவ காரியர் எய்தொணாக் கழுகுசூழ் பறம்பும்
மேவ ரத்திகழ் குறிஞ்சியின் பெருமையார் விரிப்பார் 51

2. பாலை

79 குராவ ளித்திடு பாவையைக் கோங்குபொன் கொடுத்துப்
பராரைப் பாடலம் பூந்தழற் பாங்கரின் மணப்ப
மராம ரத்துளர் வண்டுபண் பாடவன் முருங்கை
விராவி வெண்பொரி இறைத்திடும் வியப்பின தொருபால் 52

80 எயிற்றி மார்எழில் நலத்தினுக் கிரியல்போ யுடைந்தாங்
கயற்பொ தும்பர்புக் கலர்குராப் பாவைகண் டவர்தந்
துயிற்ற்று சேயெனக் கவன்றுபோய்த் தூதுணம் புறாக்கள்
வெயிற்ற லைக்கண்ணின் றுயங்குவ நிலைமைவிண் டவர்போல் 53

81 தூது ணம்புற வினமெலாம் துணையுடன் கெழுமிப்
போத ஊடியும் உணர்த்தியுந் தலைத்தலைப் புணர்ந்து
காதல் அந்நலார் மொழியையுங் கடந்துசே ணிடைச்செல்
ஏதில் ஆடவர் தமைச்செல வழங்குவித் திடுமால் 54

82 வெங்க திர்ப்பிரான் நண்பகற் போதினில் வேனில்
மங்கை கொங்கைதோய்ந் தளித்திடும் பாலையாம் மைந்தன்
அங்கண் நானில அரசர்பால் இரந்துவன் முரம்பு
தங்கு சூழலில் சிற்றர சாள்வதும் உளதால் 55

3. முல்லை

83 நவிலும் இந்நிலப் புறம்பயில் புறவநன் மடந்தை
குவிவ ருந்தழல் வெம்மைகூர் கொடும்பசி தணியச்
செவிலி யாய்முகில் தீம்பயம் ஊட்டிட வளர்ந்தாங்
கவிழு நீள்வர காதியாம் மகப்பயந் தளிக்கும் 56

84 கொல்லை யெங்கணும் கொழுமலர் ததைபுன முருக்கின்
முல்லை மென்கொடி படர்ந்தலர் நிரைநிரை முகிழ்ப்ப
அல்லை வென்றகந் தரப்பிரான் அரக்கெறி மார்பில்
தொல்லை வெண்டலை மாலிகை துயல்வரல் மானும் 57

85 நீலம் பூத்தலர் பூவையைக் கோட்டுநீள் கரத்தால்
கோலம் பூத்தபொற் கொன்றைகள் தழீஇக்கிடந் தசைவ
ஆலம் பூத்தருள் மிடற்றினோன் அன்றுமோ கினியாஞ்
சீலம் பூத்தமால் இளமுலை திளைப்பது தெளிக்கும் 58

86 பெண்ண லங்கனி இடைக்குலப் பிடிநடை மடவார்
விண்ண லங்கனி மாதரை எழிலினால் வென்று
பண்ண லங்கனி மிடற்றவர் பணைத்தமூக் கரிந்து
மண்ணில் எங்கணும் தூக்கிவைத் தெனக்குமிழ் மலரும் 59

87 மௌவ லங்குழ லார்விழிக் குடைந்துவான் குதிக்கும்
நவ்வி மீண்டக லாவகை மகளிரா னனத்துக்
கொவ்வு றாதவர் ஆணியில் திரியும்ஒண் மதிகண்
டவ்வு ழித்தன திருக்கையிற் சிறைப்படுத் தலைக்கும் 60

88 கற்றை வார்குழல் ஆய்ச்சியர் கயல்விழி முகத்தின்
பெற்றி யொப்புறப் பெருங்குருந் துச்சிமேல் தாவி
ஒற்றை மானுடைக் கலைமதி அதன்நிழல் உறங்கும்
மற்றை மானையும் பற்றுவான் கதிர்க்கையால் வருடும் 61

89 நலம்ப யின்றிள வேனிலின் நவிலுமாங் குயில்கள்
அலம்பு கார்வரும் போதுவா யடைப்பது முன்னாள்
புலம்பு கொண்டவர் காரொடுந் தலைவர்தேர் புகுத
வலம்பு னைந்துரை வளமொழிக் கிடைதலா னன்றே 62

90 தொண்டை மான்கடக் களிற்றினை முல்லையால் தொடக்கி
அண்டர் தம்பிரான் வெளிப்படக் காட்சிதந் தருள்சீர்
கொண்ட வான்பதி முதல்பல தன்னிடைக் குலவக்
கண்ட முல்லையின் பெருமையார் கட்டுரைத் திடுவார் 63

4. மருதம்

91 பொலஞ்சி றைச்சுரும் புள்தரு புறவ
நிலந்த னைப்புடை யுடுத்தது நெட்டிள வாளை
இலஞ்சி நின்றுமீப் பாய்ந்தவெண் மதிகிழித் தேகித்
தலங்கொள் வானியாற் றுலவுபூந் தடம்பணை மருதம் 64

92 ஆற்றுக்கால் சிறப்பு
ஒருவ னாகிய சிவபிரா னுலகுயி ரளிப்பக்
கருணை கூர்ந்துமுன் நவந்தரு பேதமுங் காட்டுந்
திருநி கர்ப்பவோர் பாலியே வயல்வளஞ் செழிப்பப்
பெருகு தண்புனல் பற்பல கால்களாய்ப் பிரியும் 65

93 பராரை மூலமேற் பணைகிளை வளாரெனைப் பலவும்
விராவி ஒன்றினொன் றனந்தமாய்க் கவடுவிட் டென்னத்
தராத லம்புகும் பாலியிற் பிரிந்துதண் கரைக்கண்
அராவு கால்களும் அவைதரு கால்களும் அனந்தம் 66

94 நான்மு கப்பிரான் வேள்வியைத் தபவரு நதியை
மால்ம றுத்திடைக் குலையெனக் கிடந்தமை மான
மீன்மு கப்பெருங் காற்புனல் தட்பவீழ்ந் துழல்லும்
பான்மு லைகரு மேதியாற் பருமடை யுடையும் 67

95 குலை - செய்கரை
பழங்கண் வேனிலைப் புயல்கொடு பாற்றுதன் இறைக்குத்
தழங்கும் ஓதையின் மருதம்வாழ்த் தெடுப்பது தகைய
வழங்கு தண்ணுமை ஓதையும் மள்ளர்ஆர்ப் பொலியும்
முழங்கு தீம்புனற் சும்மையும் முடுகிவிண் புகுமால் 68

96 பொறிகள் ஐந்தையும் புறஞ்செலா தடக்கியோர் நெறிக்கே
குறிகொ ளும்படி செலுத்துபே ராளர்தங் கோள்போல்
பிறிவு றும்பல மடைகளிற் பிழைத்திடா தொதுக்கிச்
செறித ரும்புனல் முழுவதும் அகன்பணை செறிப்பார் 69

97 உழுதற் சிறப்பு
பழியில் நீங்கிநன் கீட்டிய பசும்பொருள் சிறிதுங்
கழிப டாதுநல் வழிப்பயன் படுவது கடுப்பக்
கொழிதி ரைச்சுவைப் பாலியின் குளிர்புனல் முழுதும்
வழுவு றாதுகால் வழிச்சென்று வளவயல் நிறைக்கும் 70

98 கண்ண கன்புவி முழுதுமாங் கடுங்கொலை அவுணன்
அண்ணல் மார்பகம் பிளப்பவர் போலவிர் மணியின்
வண்ண வன்கடா நிரைநிரை யாத்துவன் படையாற்
பண்ணை தோறுநின் றுழுநர்கம் பலைகளே எங்கும் 71

99 மருவு சால்தொறும் வெருவிமுன் குதித்தெழு வாளை
இரும ருப்பிடை உதைந்துழும் எருமையைத் தடுக்கும்
பருவ ராற்குலம் ஒய்யெனப் பாய்ந்தெழுந் தலைக்கும்
உருவ வாற்புறத் துதைந்துவல் விரைந்தெழ உந்தும் 72

100 பூண்ட வன்கொடுந் தானவன் ஆக்கைபோழ்ந் திடலுங்
காண்ட கும்புவி தன்னிறங் காட்டிய தென்னக்

கீண்ட சால்தொறுங் கேழ்கிளர் தமனியங் கிடந்து
மாண்ட பேரொளி வயங்கிநீள் கனையிருள் மேயும் 73

101 நாற்று விடுதற் சிறப்பு
வேறு செய்துபின் பொருத்துறும் வினைவல அமைச்சிற்
கூறு செய்ததண் சேறெலாங் குழப்பி ஒன்றாக்கிச்
சாறு செய்துவா சவற்றொழு துறும்மிடர் தவிர்த்து
நாறு செய்கென வெண்முளை வித்துவர் நாளால் 74

102 முளைநீர் வடித்தற் சிறப்பு
அருள்வி ளங்கலும் உடல்பொரு ளாதிய பந்தந்
தரும வன்புடை யெய்துறக் கொடுத்திடுந் தகைபோல்
பெருக யாத்தநீர்க் கலங்கல்போய்த் தெளிந்தபின் முழுதும்
மருவு கால்வழி வடிந்துறக் கவிழ்ப்பர்கள் மள்ளர் 75

103 முளைநீர் பாய்ச்சுதற் சிறப்பு
கலிவிருத்தம்
இளமகப் பசிதனக் கேந்து கொங்கைபால்
அளவறிந் தூட்டுதாய் மான ஆறறி
களமர்கள் முளைப்புனல் செவ்வி கண்டுநீள்
வளவயல் பாய்த்தித்தம் மகவின் ஓம்புவார் 76

104 நாற்று நடுதற் சிறப்பு
ஓரிடத் துயிர்த்ததன் பறழை ஓம்புவான்
பாரிடைப் பல்வயின் உய்க்கும் பூஞைபோல்
காருடற் களமர்கைந் நாறு வாரிப்போய்ச்
சீருடைப் பணைதொறும் நடுதல் செய்வரால் 77

105 பயிர் பசத்தற் சிறப்பு
மரகதந் தளிர்த்தென வளர்பைங் கூழ்செறி
தரநிறை கழனியுள் சங்கம் ஊர்வன
பரவைநீர் மேய்ந்தெழும் படலைக் கொண்டலுள்
சரமதி நுழைந்துசெல் காட்சி சாலுமால் 78

106 களை பறித்தற் சிறப்பு
களமர்கள் களைகளை பருவங் காட்டலும்
இளமயில் வயல்வளங் காண எய்தியாங்
குளமகிழ் கூர்தர உழத்தி மாரெலாம்
வளமலி பணைதொறும் வந்து முற்றுவார் 79

107 அம்புயம் உற்பலம் ஆம்ப லாதியாம்
பைம்புதற் களையறப் பறித்த தம்முருக்
கொன்புனல் தோன்றலுங் கொய்த புன்களை
பின்பினும் முளைப்பதென் பெயர்த்தென் பார்சிலர் 80

108 பங்கயம் ஆம்பல்உற் பலத்தில் தேனுண்டு
தங்கிய வண்டினந் தமது வாள்முகஞ்
செங்கனி வாய்விழி சேர்ந்து மூசுற
அங்கவை கட்டெறிந் தகற்று வார்சிலர் 81

109 பாயிதழ்த் தாமரை பறித்தங் கொப்புமை
ஆயுந ரெனமுகஞ் சேர்த்தி ஐதுதேன்
வாய்மடுத் திணையில தென்று மாற்றல்போல்
மீயுயர் கரைப்புறம் வீசு வார்சிலர் 82

110 இணைவிழிக் கிணையிலை யென்ப தண்மையின்
அணுகிநீ காணென அழைத்துக் காட்டல்போல்
பிணையுநா சியினெதிர் பிடித்து மோந்துதேன்
தணிவிலுற் பலம்முடி சார்த்து வார்சிலர் 83

111 சைவலங் களைகுவான் குனியத் தாழ்குழல்
எய்தியெம் இனத்தினை ஒறேல்மின் என்பபோல்
கைமிசை விழுந்துசிக் குண்ணக் கால்நிமிர்த்
தையபூங் குழல்முடித் தணைகின் றார்சிலர் 84

112 நறுமலர்ப் பங்கயங் களைய நாரியர்
கறுவொடு முள்ளரைக் காம்பு பற்றலும்
தெறுகரங் கிழியப்புண் செய்யு மேதமக்
கிறுதிசெய் வார்க்கெவர் இடரி ழைத்திடார் 85

113 அலமரு விழியின மாமெ னாமுக
மலர்மிசைப் பாய்தரு கயலும் மாண்டதன்
குலமெனப் புறவடி கூடுங் கூர்மமும்
இலவிதழ்க் கடைசியர் எளிதில் கைக்கொள்வார் 86

114 பறிதரக் களைந்தெறி பாவை மாரையம்
மறிபுனற் குவளைகால் வளைத்துப் பாம்பென
பொறிவெரு வுறச்செயும் புடைப்பின் மொய்ம்பிலாச்
சிறியருந் தம்மினாந் தீங்கி ழைப்பாரே 87

115 களிபடு சுரும்புளர் கமலக் கஞ்சமும்
நளிபடு குவளையும் நனைகொள் ஆம்பலும்
தளிரியற் கடைசியர் முழுதுஞ் சாடுவார்
அளிமரு வலர்க்கெவர் அன்பு செய்குவார் 88

116 புரைதபு பசும்பயிர்ப் பொலிவுங் கங்கெலாம்
நிரைநிரை கிடந்தபல் நிறத்த பூக்களும்
வரைதவழ் முகில்களும் வான விற்களும்
தரையிடைப் பயன்பெறச் சார்ந்த தொக்குமால் 89

117 இருள்முகி லுறழ்பயி ரிடையெ லாந்தடித்
துருகெழ வயங்கியாங் குலவும் அந்நலார்
திருமலர்ப் பதமெல்லப் பெயர்த்துத் தேங்குழற்
கருஞிமி றார்த்தெழக் கரையில் ஏறுவார் 90

118 தெறுங்களை கட்டநீர்ச் செறுவிற் பண்டுபோல்
நறுங்களம் போருகச் சேக்கை நாடிவந்
துறுங்களி ஓதிமம் உயங்கி வாடுவ
வறுங்களம் நாடியுள் மறுகு மாந்தர்போல் 91

119 கொள்ளைபோய் நனிவறங் கூர்ந்த காலையும்
வள்ளியோர் விருந்தினர் வாடக் காண்பரோ
கள்ளறா மலர்வள மிழந்துங் கார்வயல்
வெள்ளனம் மகிழமீன் விருந்து நல்குமால் 92

120 பயிர் வளர்தற் சிறப்பு
மண்ணக மகளிர்கை வண்மை கண்டயாம்
விண்ணக மகளிர்கை மேன்மை காண்டுமென்
றெண்ணீமேற் சேறலுற் றென்ன வான்பயிர்
கண்ணிறை கவின்செழித் தோங்குங் காட்சித்தே 93

121 கதிர்விடுதற் சிறப்பு
தரவு கொச்சகக் கலிப்பா
ஈன்றெடுத்தோர் குணம்மகவுக் கியையுமுறைப் படிவித்தின்
தோன்றுமுளை முன்விளர்த்துப் பின்பசந்த தொடர்பினால்
ஆன்றசெழுங் கதிர்களும்முன் தூவெள்ளை யாயெழுந்து
மான்றுமர கதமேனி வாய்த்துமடல் கிழித்தெழுமால் கூச 94

122 கதிர் முற்றுதற் சிறப்பு
அரமகளிர் அங்கைவளம் அறிபாக்கு மேற்போந்து
திரையெறிநீர்க் கடல்வரைப்பின் தெரிவையர்கைக் கிணையொவ்வா
மரபுணர்ந்து மீண்டென்ன வான்நோக்கிக் கதிர்த்தெழுந்த
பரவுபுனல் தடஞ்சாலி பார்நோக்கி இறைஞ்சுமால் 95

123 பேதைமையில் ஆடவர்முன் வளைவின்றிப் பெதும்பைமையின்
மேதகச்சற் றெனவணங்கி மங்கைமையின் மிகநாணும்
மாதரைப்போற் பைங்கூழின் மன்னனெதிர் கதிர்த்தெழுந்த
ஏதமிலாக் கதிர்முதிர்ந்து வரவரக்கீழ் இறைஞ்சுமால் 96

124 உருத்திட்ப முறாக்காலைத் தலைநிறீஇ உற்றதற்பின்
தருக்கற்று நனிவணங்கிப் பழுத்தகதிர்த் தடஞ்சாலி
“பெருக்கத்து வேண்டுமால் பெரும்பணிவு மிகச்சிறிய
சுருக்கத்து வேண்டும்உயர் வெனுமொழியின் சுவைதேற்றும் 97

125 விளைச்சற் சிறப்பு
தூமதிவாக் கியகிரணந் துளிர்த்தென்னக் கதிர்ச்சாலி

காமர்மணித் தரளங்கள் கான்றுசெறுத் திடராக்கிப்
பூமலரக் கால்யாத்த புனல்முழுதும் புறங்கவிழ்த்து
மாமைநீர் புலர்த்தவரும் மள்ளருளம் மகிழ்விக்கும் 98

126 வணங்குகுலைக் கதிர்ச்சாலி சிலையாக வளர்பதடி
உணங்குகதிர் கணையாக ஒளிர்முளரிக் கரம்பற்றி
இணங்குபசுங் குரல்கவர வரும்புட்கள் இரிந்தோட
அணங்குபுரிந் தெதிர்கண்டோர் அதிசயிப்பச் செயும்பணைகள் 98

127 பாலொளிநீத் தெழும்விடத்தான் முகில்வண்ணம் படைத்திருந்த
மாலவனார் கலிக்கச்சி வந்தெய்தித் தவமுஞற்றி
மேலைஉருச் சிவந்தென்ன வெள்ளொளிபோய்ப் பசந்தெழுந்த
சாலியெலாஞ் செங்கனக நிறம்வாய்ந்து தழைக்குமால் 100

128 நெல்லரிதல் சிறப்பு
அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்
நாவலோர் புனைந்துரைக்கும் நலமுழுதும்
அமைந்துவட நாகஞ்சூழ்பொன்
நாவலோ எனவியப்ப
அரிபருவம் நாடித் தெண்ணீர்
நாவலோன் உளங்களிப்பப் படியெடுக்குங்
குண்டைநகர் உழவர் போல்வார்
நாவலோ எனவிளிப்பத்
வினையின் மூள்வார் 101

129 கலிவிருத்தம்
ஒருவ ருக்கொரு செல்லலுற் றால
தருகு ளார்க்கும் அடுப்பது திண்ணமே
கருவி மள்ளர் கதிர்க்குலை தன்னொடும்
பருமென் பூக்களும் பற்றி அரிகுவார் 102

130 அரிவர் சேர்ப்பர் அடுக்குவர் சிக்கென
வரிவர் சென்னியில் வைப்பர் களஞ்செலப்
புரிவர் பொன்னங் கிரியெனப் போர்செய்வர்
பிரிவர் மீள்வரிப் பெற்றியர் எங்கணும் 103

131 நெல்கதிர்ப்போர்ச் சிறப்பு
சிறைசெய்தீம்புனல் நாட்டிறை செற்றுமுன்
சிறைய ரிந்த வரைகளைச் சீற்றத்தால்
சிறைசெ யக்கரு தித்தன் நிலத்தொரு
சிறைவைத் தாலெனப் போர்கள் சிறக்குமால் 104

132 கடாவிடுதல் சிறப்பு
வெற்பெ லாமண்ணின் வீழ்த்து வலாரிதன்
ஒப்பில் ஊர்தியை ஏவிஒ றுத்தல்போல்

பற்பல் போர்கள் சரித்துப் பகட்டினம்
முற்பி ணைத்து நடத்துவர் மொய்ம்பினோர் 105

133 நெற்ப லாலத்தின் நீங்கிய தோவெனப்
பற்பல் கால்முகங் கோட்டின் பார்ப்பபோல்
பொற்பவாயினிற் பூங்கதிர் கவ்வுபு
சொற்ப கட்டினஞ் சுற்றி உழக்குமால் 106

134 உடலி னாவி பிரிந்தென ஊழ்வினைத்
தொடர்பு நீங்குவ தொப்பத் தொகுத்தநெற்
படலை வையினில் நீங்கப் பகட்டினம்
அடைய வுந்தொடர் நீங்கி அகலுமால் 107

135 தூற்றுதற் சிறப்பு
வைய கற்றி வளியெதிர் தூற்றலும்
பொய்ய கன்றவர் ஐம்பொறி போதல்போல்
கைய கன்று கழிவைப் பொடியொடும்
ஒய்யெ னப்பதர் அப்புறத் தோடுமால் 108

136 பயன்கொள்ளுதற் சிறப்பு
அறத்து நூல்வழி ஆற்றுவ ஆற்றியத்
திறத்தின் எஞ்சிய செந்நெற் குவையெலாம்
குறித்தெ டுத்துநெற் கூடுய்த் தறச்செயல்
மறப்பி லாத வளக்குடி எங்கணும் 109

137 குறைய வித்தின கொண்டு குடியெலாம்
நிறையச் சாலி நிரப்புவ பூம்பணை
இறைய ளித்த இருநாழி நெற்கொண்டே
அறமெ லாம்நிறை விக்கும் அமலைபோல் 110

138 கொடுப்ப கொண்டு பெருக்கிக் கொடுத்தலால்
அடுத்த வாணிகர் போலும் அகன்பணை
உடுத்த சோலைகள் உம்பர் கடவுள்நீர்
மடுப்ப தென்ன வளர்ந்தெழுந் தோங்குமால் 111

139 கலிநிலைத்துறை
கொண்டல் உகுக்கும் ஆலி நிகர்ப்பக் குளிர்பாளை
விண்டு முகைக்கும் பைங்கமு கெங்கும் விளையாட்டு
வண்டலர் கொங்கைக் கிடையிள நீர்மற றவர்காணா
தண்ட மிசைக்கொண் டெய்தி அளிக்கும் வளர்தெங்கு 112

140 செற்றெயில் வென்றார் தேர்மிசை மேற்போக் கெனமென்பூத்
துற்ற பொதும்பர்த் துறையின் இனத்தாற் செருவேற்றுப்
பற்றிய வாவி நீங்குபு பைந்தே னடைகீறி
உற்றெழு வாளை பொருதுயிர் விண்டார் கதிகாட்டும் 113

141 போதுகள் மேய நெடுங்கய மேவு புனிற்றுக்கார்
மேதியை ஆயிடை வாளை வெகுண்டு விசும்பேறிப்
பாதி வெரிந்புறம் உட்குழி யக்குதி பாய்ந்தாடி
மீதுயர் திண்கரை யேற உகைக்கும் வியப்பிற்றால் 114

142 சுவையொளி ஊறொலி நாற்றமென் ஐந்தின் தொடர்பற்றிக்
கவர்படு நெஞ்சில் திரைதிரை தோறுங் கடைநீர்நாய்
துவள எழும்பா முறைமுறை கீழ்நீர்ச் சுழல்காட்சி
எவரும் இரும்பூ துறவுள வேரித் தடமெங்கும் 115

143 கரைத்துறு தண்பூங் காஞ்சிகள் சாகைக் கரமோச்சி
விரைத்த கரும்பைத் தைவரு தோற்றம் விரிதார்வண்
டிரைத்தெழு திண்தோள் கேள்வரெொ டூடும் இளையார்மேல்
நிரைத்தமர் செய்வான் வேள்சிலை பற்றும் நிகழ்விற்றால் 116

144 மேதகு செவ்வணி தாங்கினர் செல்லுமின் னன்னாருந்
தீதற வெள்ளணி பூண்டுசெல் சேடிய ரானோரும்
போதலும் மீள்தலு மாய்ப்பொலி வீதிகள் எங்கெங்குங்
காதல்செய் சேரிமடந்தையர் உள்ளங் கவல்விக்கும் 117

145 தசும்புறழ் கொங்கையொ டெம்பெரு மான்மகிழ் தண்பாதூர்
விசும்பை உரிஞ்சு மதிற்றிரு வல்லம் விரைச்செந்தேன்
அசும்பு தடம்பொழில் ஏனைய வைப்பும் அனந்தஞ்சூழ்
பசும்பணை மாமரு தத்தொழில் யார்பகர் கிற்பாரே 118

5. நெய்தல்
146 கலிவிருத்தம்
அம்மருத வைப்பினை அடுத்தகழி நெய்தல்
மம்மர்விட வாலமர னுக்குதவு மாற்றால்
நம்மின மெனப்பொய்ம்மொழி நாடியுரை கைதை
சும்மைய அளக்கரொடு சூழ்ந்துறவு கொள்ளும் 119

147 கண்டல்மட லேறவலர் தூற்றுகமழ் புன்னை
உண்டுநறை காலும் ஒத்துடன் இசைக்கும்
வண்டுளர் அரும்புவிரி நெய்தல்மண மிசையுங்
குண்டுகழி மேய்பறவை நோக்கிமகிழ் கூரும். 120

148 கண்டுமொழி யாரவய வத்தெழில் கவர்ந்து
தெண்டிரை அளக்கரின் ஒளித்தது தெளிந்து
கொண்டதுறை யோர்கடல் குளிப்பர் துகிர்சங்கம்
வண்டரளம் வாரிமட வாரெதிர் குவிப்பார் 121

149 எம்மிடை உறுப்பெழிலை வவ்வினிர்க ளென்னாக்
கொம்மைமுலை வம்பணி பரத்தியர் வெகுண்டு
விம்முவலை சேல்பவளம் வெண்டரளம் மற்றும்
அம்மபிறர் கொள்ளவிலை யாற்றிமகிழ் கூர்வார் 122

150 கண்ணெழில் கவர்ந்தகடல் மீன்களை உணக்கும்
உண்ணமிழ்த மன்னமட வார்பறவை ஓப்பும்
பண்ணிசை மடுப்பவிழை பவ்வமும் அருக்கன்
விண்ணெழு பகற்பொழுதின் மெல்லென ஒலிக்கும் 123

151 தணந்தவர்கள் ஆருயிர் வருத்தவிறல் சாற்றி
மணந்தழுவு தும்பைமலர் சூடியடல் மாரன்
அணங்கமர்செய் காலமென ஓர்ந்துமுர சாழி
இணங்குற இராப்பொழுதின் மிக்கொலி எழுப்பும் 124

152 வீழ்ந்தவர் தணத்தலின் விழிப்புனல் உகுத்துத்
தாழ்ந்தழு திரங்குமட மாதர்தமை நோக்கி
ஆழ்ந்தகழி மாதுமுடன் நின்றழுவ தென்னச்
சூழ்ந்துபுள் அரற்றமலர் தேத்துளி துளிக்கும் 125

153 நலம்பயில் பொருட்குமலி வங்கமிசை நண்ணும்
புலம்பர்வரு கின்றவழி நோக்கினர் புலம்பி
இலம்படு மடந்தையர்க ளின்னுயிர் தளிர்ப்ப
அலம்புகுளிர் பூந்திவலை வீசுமலை வாரி 126

154 புன்புற மதத்தரும் வியந்துபுகழ் செய்ய
என்பையொரு பெண்ணென இயற்றுநகர் ஒற்றி
நன்பதி முதற்பல உடுத்தநளி நெய்தல்
தன்பெருமை யாவரள விட்டறி தரத்தோர் 127

155 திணைமயக்கம்
அறுசீரடி யாசிரிய விருத்தம்
திருத்தொண்டை நன்னாட்டு நானிலத்
தந்திணை வளமுந் தெரித்துக் காட்ட
மருத்தொண்டை வாய்ச்சியர்சூழ் குன்றை
நகர்க்குலக் கவியே வல்லா னல்லாற்
கருத்தொண்ட ரெம்போல்வா ரெவ்வாறு
தெரிந்துரைப்பார் கலந்தார்க் கின்பம்
அருந்தொண்ட ரணியிலவை
றியைந்தனவு மாங்காங் குண்டால் 128

156 வரைப்பிண்டி மலர்தூவி
செதிர்சொரிந்த மலருண் மூழ்கி
நிரைக்கும்பூங் கணைதூவி மதனெம்மான்
விழிநெருப்பு ணிற்றல் காட்டும்
வரைத்துன்று கறிக்கொடிபோய்க் கடுக்கைமிசை
மரகதத்தோ ரணம்போல் தாவி
நிரைக்கிள்ளை வாரணமும் எதிர்நடப்பப்
பொருநர்நெடுங் கயிறு காட்டும் 129

157 சுற்றெல்லா மலர்முல்லை ததைந்துபெருந்
தூறுசெய அதன்கீழ் எண்கு
பற்றிநுழைந் துறங்கநடு வளர்கொன்றை
மிசைக்கறிதாய்ப் படரும் தோற்றம்
உற்றரக்கன் வெள்ளிமலை எடுத்தநாள்
வெரீஇத்தழுவும் உமையா ளோடும்
கற்றைவார் சடைப்பெருமான் நின்றநிலை
காட்டுவதும் உண்டால் அங்கண் 130

158 தாம்பயிலும் வரைக்கிளைத்த செயலைமலர்
கவர்மாரன் தன்மேல் சீறி
ஆம்பலினங் கழனியிற்போய் அவன்சேமச்
சிலைக்கரும்பை அழித்துண் டார்க்கும்
பூம்படுகர்ப் பகட்டினங்கள் வெகுண்டெழுந்து
மலைச்சாரற் புனிற்று வாழை
தேம்பயில்செந் தினையனைத்தும் அழித்துழக்கி
மேய்ந்துவக்கும் செவ்வித் தோர்பால் 131

159 வரைக்குறக்கன் னியர்புனத்துக் குருகோட்டும்
கவண்மணிக்கல் மருதத் தெண்ணீர்த்
திரைக்கயத்துத் திடர்செய்ய அந்நிலத்துச்
சிறுமகார் சினமீக் கொண்டு
விரைத்தகுழற் பேதையர்கள்
டயர்துறையின் மேவிப் பந்தும்
நிரைக்கழங்கும் அவரலறப் பறித்தெறிந்து
நீர்ச்சுனையைத் தூர்ப்பார் அங்கண் 132

160 தாமுமொரு பயப்படார் பயப்படுவார்
தம்மையுந்தம் போற்செய் வார்போல்
காமரளி நுகராமற் கழிப்பூமே
லடுக்கலுறுங் கணிதே னூற்றும்
ஆமிதனை அறிந்துவெகுண் டெழுந்தென்ன
அணிவேங்கைக் குடுமி தன்னை
நாமநீள் கடல்பவளக் கரநீட்டிப்
பற்றியிடு நலமும் ஓர்பால் 133

161 அலைக்காகம் மலைசாரற் பலாச்சுளையைக்
கவ்வியெழுந் தரக்கர் கோமான்
சிலைத்தாச ரதிமனையைக் கொண்டகன்றா
லெனலெனவங்கஞ் சேரும் அந்நாள்
நிலைப்பான மதிலிலங்கை மிசைத்தாவும்
அனுமனைப்போல் நீள்வால் மந்தி
மலைப்பால்நின் றலைத்தோணி பாய்ந்துழக்கி
மீண்டெய்தும் வாழ்வும் அங்கண் 134

162 இடைச்சியர்பால் நடைகற்பச்
செல்வதென வயல்மேவும் எகின மெல்லாம்
படைத்தவளம் பாடியிற்போய்
ஆன்பாலை வாய்மடுத்துப் பையுள் நீங்கும்
மடைத்தலைசூழ் வயல்மகளிர்
மொழிபயிலப் போவதென வனத்துள் வாழும்
பெடைக்குயில்போய்ப் பணைக்கமுகின்
கனிதொண்டைக் கனியென்னப் பேணும் ஓர்பால் 135

163 கொடும்பரவர் கழியுழக்கக் குதித்தெழுமீன்
ஆய்ச்சியர்பாற் குடத்துள் வீழ்ந்தங்
கடும்பயத்தோ டலமருமற் றவர்கடையுந்
தயிரோதைக் கலமந் தோடி
ஒடுங்குமுயல் கைதையினுள் அடங்கியங்கட்
கடலொலிகேட் டுள்ளம் மாழ்குங்
கடுங்கருமத் தொடரந்தோ யாங்குறினும்
விடாதென்னக் காட்டும் ஓர்பால் 136

164 இடுமிடைக் கடைசியர்கள் களைந்தெறிந்த
நறுங்கமலம் இரைக்கும் முந்நீர்ப்
படுதிரைமேல் வயங்குதலுங் கடல்முளரி
பூத்ததெவன் பாரீர் என்பார்
உடைதிரைநீர்க் கடல்கிளைத்த துகிர்க்கொடிபோய்ப்
பழனமிசை ஒளிரக் கண்டோர்
கடிவயலுந் துகிரீன்ற தென்னென்பார்
இப்பரிசு கவினும் ஓர்பால் 137

165 வரைப்புறத்துப் பசுங்கிளியுங் கான்குயிலும்
உடனான்பால் மடுத்துப் புட்கள்
இரைத்தெழுபூம் பணைமருதச் சேக்கைமிசை
எதிரெதிருற் றிசைபாடும்
நிரைக்குடுமி வரைப்பகடும் வயற்பகடும்
கரும்பொடித்து நெரித்து மாந்தித்
திரைத்தடநீர்க் கான்யாற்றுத் திளைத்தாடி
உடனுறங்குஞ் செவ்வித் தோர்பால் 138

166 புறவகத்த குமிழ்ம்போதும் கழிக்கானற்
கைதைதருங் பொலங்கேழ்ப் பூவும்
தறைபொறுத்த வரைதோன்றித்
தண்மலர்மே லிருபுடையுந் தாங்கி நின்றே
யிறைவனுக்காம் மலர்மோந்தாள்
மூக்கரிந்து சுரிகையுட னேந்தி யந்நாள்
முறைநிறுத்த செருத்துனையார் நின்றநிலை
காட்டிவள முகிழ்க்கும் ஓர்பால் 139

167 விண்முட்டுங் குடிமிவரைத் திகிரிபடும்
வெண்முத்தும் வேலைச் சூழல்
மண்முட்ட நறும்புன்னை உகுமரும்புந்
தலைமயங்கி அவற்றுட் சேர்ந்த
தண்முட்டை இதுவென்னப் பகுத்தறிய
வல்லாது தளர்வு கொண்டு
கண்முட்ட வளம்படைத்த வயலன்னந்
துயர்கூருங் காட்சித் தோர்பால் 140

168 குறுஞ்சுனையிற் களிவண்டு சுழன்றாடுங்
கான்குயில்கள் குரைநீர்ப் புன்னை
தொறும்பொதுளுங் கருங்கொடிதன்
குடம்பையிற்போய்க்
கருவுயிர்த்துச் சுலவி மீண்டு
நறும்பிரச மலர்க்காஞ்சிச் சினையேறி
ஒளியிருந்து நாடிக் காலம்
உறுந்துணையும் இனிதுறையும் உலவாத
வளங்காட்டி ஓங்கும் ஓர்பால் 141

169 கறிக்கொடியும் துகிர்க்கொடியும் நெடுவயலைப்
பசுங்கொடியுங் கமழ்தேன் மௌளவல்
வெறிக்கொடியும் நாற்றிசையுந் தாய்ப்படர
நடுவளர்ந்த விரைக்கு ராமேல்
கிறிக்கொடிய பெருங்காற்றாற் பல்காலும்
அசைபாவைக் கிளர்ச்சி வாள்கண்
மறிக்கொடியுங் கூத்தியர்செய் கயிறுவிசி
கழைக்கூத்தின் வயங்கும் ஓர்பால் 142

170 இனியநா னிலமடுத்த வளாகமெலாம்
பெருங்குடிகள் இயல்பின் ஓங்கித்
தினையளவும் முறைபிறழாத் தொண்டைநாட்
டணிமுழுதுந் தெரித்துக் கூறக்
கனைதிரைநீர்க் கடலாடை நிலவரைப்பின்
யாருளரோ கற்ப நாட்டுந்
தனைநிகர்பா தலதலத்தும் அன்னதே
யெனிற்பிறிது சாற்று மாறென் 143

171 எந்நாட்டுப் பெருவளமும் எவ்வெவர்கோட்
பாடுகளும் இயம்பவல்ல
பொன்னாட்டுப் பொன்செருக்கும் பன்னாக்குப்
பணிச்செருக்கும் போக்கு மிந்த
நன்னாட்டைப் புலவரெலாந் தொண்டைநா
டெனவுரைப்பர் ஞால மங்கை
தன்னாட்போ தனையமுகக் கனிவாயாங்
காரணத்தின் சார்பாற் போலும் 144

172 சலதியுடைச் சேயிழைக்குத் தமிழ்நாடே
மதிமுகமாத் தமிழ்நாட் டுள்ளு
மலர்புகழ்த்தண் டகநாடே கனிவாயா
வதனுள்ளுஞ் சாதி பேதங்
குலவுமா ருயிர்க்கெல்லாந் தத்தமது
மரபொழுக்கங் குடங்கை சேரா
மலகமெனத் தேற்றுதலின் நாவெனலாங்
காஞ்சிநகர் வண்மை சொல்வாம் 145

திருநாட்டுப்படலம் முற்றிற்று.
ஆகத் திருவிருத்தம் 172
-----

2. திருநகரப்படலம் (173-298)

173 அறுசீரடி ஆசிரிய விருத்தம்
கச்சிமா நகரோர் தட்டுங் கடவுளர்
நகரோர் தட்டும்
வைச்சுமுன் அயனார் தூக்க
மற்றது மீது செல்ல
நிச்சயம் முறுகித் தாழ்ந்து நிலமிசை
விழுமிவ் வூரை
இச்சகத் தூர்களோடும் எண்ணுதல்
மடமைப் பாற்றே. 1

174 கவினெலாந் திரட்டிக் காஞ்சிக்
கடிநகராக்கிக் கஞ்சத்
தவிசினோன் அதன்பால் நுட்பத்
தொழில்செயச் சார்ந்த காலைப்
புவியிடைக் கழிந்த சேடம்
பொற்பவே றெடுத்து விண்ணா
டவிர்தரச் செய்தான் போலும்
அன்றிவே றுரைப்ப தென்னோ 2

175 ஆதிநாள் முக்கண் எம்மான்
அயன்றனைப் படைத்து வேதம்
ஓதுவித் தருளின் நோக்கி
உலகெலாம் படையென் றேவும்
போதிது பார்த்திவ் வாறு படையெனப்
புகன்று வைத்தான்
ஈதென லாகுங் காஞ்சி
யென்னுரை யளவைத் தாமே. 3

176 இந்நகர் நோக்குந் தோறும்
இமையவர் தமது நாடு

நன்னரென் றிருந்த தம்மைத்
தாங்களே நாணி வைவர்
முன்னொரு சமயந் தன்னைப்
பொருளென முற்றி நிற்றோர்
பின்னர்வான் சைவம் எய்தப்
பெறினவர் பேசு மாபோல் 4

177 நீடுமிந் நகரம் மன்னர் நெடுந்தவம்
முயல்வோர் வான
நாடர்தம் பதமுங் கஞ்சன்
நாரணன் வலாரி வைப்பும்
பாடிரி கான்ற சோறாக் காண்பதிப்
பதியின் வண்மை
கோடியில் ஒருகூ றொவ்வா அவையெனக்
குறித்தே யன்றோ 5

178 எழுசீரடி யாசிரிய விருத்தம்
சுரும்புகா லுழக்க முகையுடைந்
துளித்ததீஞ் சுவைமதுப் பிளிற்றும்
அரும்பெறற் சோலை மீமிசைக் கருவி
முகிற்குழாம் அடர்வபாட் டளிக்கு
விரும்புதேன் அளியாக் கற்பக
வெல்லுவான் வருவதோர்ந் தஞ்சித்
தரும்புகழ் வலாரி ஊர்தியைச் செலுத்தித்
தடுத்திடை மடக்குதல் மானும். 6

179 நறவ மூற்றெடுப்பச் சிறகர்வண் டிமிரும்
நளிபொழில் இடும்பைகூர்ந் தழகு
குறைபடப் பொதிந்த குயின்களை
குதித்தெழுந் துதைத்துதைத் தகற்றி
நிறைபுனல் தடத்துப் பிறழ்தருங் கிழமை
நெட்டிள வாளைமீன் றனக்குத்
துறைதொறுங் கைம்மா றெனக்கனி
செழுந்தேன் சொரிவன நெடுமரப் பொதும்பர் 7

180 வண்டலாட் டயரும் வாள்மருள் நெடுங்கண்
மங்கையர் நெரிசுரி கூந்தற்
கொண்டலைக் காணுந் தொறுந்தொறும் அவர்தங்
கோமளச் சாயலுக் குடைந்து
தொண்டுபூண் டெதிர்நின் றாடுவ தேய்ப்பத்
தோகைமா மயில்நடங் குயிற்றுந்
தண்டளிர் துவன்றிப் படுநறாத்
ததைமலர்ச் சாகையம் பொதும்பர் 8

181 வாம்பெருந் திரைய தடம்புடை யுடுத்த
வளம்பொழிற் சாகைகள் தோறும்

தீம்புனல் குடையும் மாதரார் முன்னாள்
செறித்தபட் டாடைபொன் அணிகள்
பூம்புன லகத்தில் தோன்றலும் இளையோர்
புனலர மகளிரென் றஞ்சிக்
கூம்பிய கரத்தர் அந்நலார் நகைப்பக்
குலைமிசை நோக்கிவெள் குவரால் 9

182 கொங்கவிழ் பொதும்பர்க் கொழுமுகை யுடைந்து
குளிர்மதுச் சொரிதலின் ஆழ்ந்த
பங்கயச் சேக்கை மீமிசை எகினம்
பைப்பய மேனிவந் தெழுவ
பொங்குவெம் பாவக் கருமுருட்
புணரியுள் சிலையுடன் அமிழ்ந்தும்
எங்கள்வா கீசர் அஞ்செழுத் தருளால்
எழுந்துமேல் வயங்குதல் மானும் 10

183 யானைக்கூடம்
கலிவிருத்தம்
முறைமுறை பனைக்கை நீர்முகந்து வாய்மடூஉ
நிறைதடங் குறைதட மாக்கு நீண்டவெண்
பிறைமருப் பொருத்தல் மாமதப் பெருக்கினால்
குறைதட நிறைதட மாக்குங்கொள் கைத்தே 11

184 தாமுறை யிடந்தரி யலர்கட் கீந்தவர்
தாமுறை இடங்களில் தங்கி ளைக்குலந்
தாமுறப் பரிவருத் தனைசெய் வேழங்கள்
தாமுறை முறைதிரி தண்டம் எண்ணில 12

185 மழைப்புனல் தங்கள்மே லூற்று மாமுகில்
உழைச்செல வெகுண்டெதிர் இறைப்ப தொப்பநீள்
புழைக்கையில் நிறையநீர் முகந்து போர்மதத்
தழைச்செவிக் கரிகள்விண் தலத்து வீசுவ 13

186 கறையடிச் சுவடெனுங் கனக வட்டில்கள்
நிறையவாக் கியமத நீரைச் செல்வர்போல்
சிறையளிக் குலமெலாந் தெவிட்ட உண்டுவாழ்ந்
தறைபெரு வளத்தன ஆம்பல் வீதியே 14

187 கொடையினிற் கீழ்ப்படுங் கொண்டல் யாவையுந்
தடைபடச் சிறையிலிட் டாங்குச் சார்கடு
நடையிரு முறச்செவி நான்ற வாய்க்களி
றடையவும் பிணித்தன் அளவில் கூடமே 15

188 குதிரைப்பந்தி
கரியுமிழ் விலாழியுங் காய்சி னக்கடும்
பரியுமிழ் விலாழியும் பாய்ந்து சேறுசெய்

தெருவெலாம் அந்நலார் சீற டிச்சுவ
டுருகெழு தாமரைத் தோற்றம் ஒக்குமே 16

189 சுலவுகொய் யுளைச் சுவடு தோறும்மேல்
கலனையின் உக்கசெம் மணிக திர்ப்பன
பலசுடர்த் தகழிகள் பரப்பி வைத்தெனக்
குலவுநல் வளத்தன குந்த வீதியே 17

190 மல்லரை மயில்களை வான ரங்களைப்
புல்லிய முயல்களைப் பொருச ரங்களை
வல்லவா புறக்கொடை கண்ட வான்கதிப்
பல்லியல் புரவியின் பந்தி யாயிரம் 18

191 தேர் நிலை
மதக்கரி தனைமுயல் வயங்கொள் காதையைப்
புதுக்கவீங் கிருளொளிப் பொலிவைப் பற்றியீர்த்
ததிர்ப்பதென் றுளங்கொளக் கரிய வாங்குர
கதத்தொகை பற்றுபொன் தேர்கணக்கில 19

192 எரிமணிச் சோதியுள் மூழ்கி யீர்த்துச்செல்
பரிகளைக் காண்கிலர் பார்த்துச் சூரனூர்
திருவுடை இந்திர ஞாலத் தேர்கொலென்
றுருகெழச் செல்லுதேர் உலப்பில் வீதியே 20

193 வீரர் இருக்கை
நால்வகை நிலையினால் பயிலும் நாமவில்
வேல்வளை பலகைவாள் கற்கும் விஞ்சையர்
கோலவான் விஞ்சையர் குழாங்கள் நோக்குபு
சால்பினை வியத்தகு தலைமைப் பாலரே 21

194 தொழில்செய்வோர் இருக்கை
கிம்புரி புரசைகள் கிடுகு கூவிரம்
அம்பொனிற் கலனைகுப் பாய மாதிய
வெம்படை ஏனவும் வேறு வேறுசெய்
பம்பிய வினைஞர்வா ழிடம்பல் லாயிரம் 22

195 நடைநகம் முதலிய உலவும் நாமநீர்ப்
புடைநகர் வளமிது புகன்றுந் திங்களேர்
உடைநக மழைநிகர் ஓதி யார்பயில்
இடைநகர் வளமினி இயம்ப லுற்றதே 23

196 இடைநகர்
அறுசீரடி யாசிரிய விருத்தம்
குடமுலைக்கெதிரென் றோதுங் குரும்பையை
வெகுண்டு மின்னார்
பொடியிடி உலக்கை மீப்போய்ப்

புடைத்தன மீளா முன்னம்
முடிமிசை அதிரத் தாக்கிச் சிந்துமுப்
புடைக்காய்த் தெங்கிங்
கிடரிடர்க் கெதிர்செய் வோரின்
வியத்தக எங்கும் ஓங்கும் 24

197 கோல்வளை கறங்கக் கொங்கை
யசைதரக் குலையக் கூந்தல்
மேலணி கலக லென்ன வியர்வெழ
உயிர்ப்பு நீள
வால்வரிப் புனைபந் தாடு மாதரார்
செயல்காண் தோறுங்
கால்வரி கழலி னார்க்குக்
காமம்மீக் கூரும் மாதோ 25

198 தமதுரு நிறத்தைவவ்வுந் தருக்கறிந்
தொறுப்பார் போலத்
தமனியந் தகர்த்த சுண்ணம்
ஒருவர்மேல் ஒருவர் வீசத்
தமனியச் சுண்ண மெங்கும்
பரந்தன தவழ்த லாலே
தமனிய உலகந் தன்னை
அசிப்பன தடந்தேர் வீதி 26

199 அசிப்பன - நகைப்பன
எரிமணி சோதி கால இருள்வர
வறியா மாடத்
தரிவையர் கூந்தல் ஊட்டும்
அகிற்புகை நாகத் தெய்திப்
பெரிதிருள் விளைப்ப நோக்கும்
பெற்றியோர் தட்டுமாறா
மரீஇயின உலகம் என்னே யெனமனம்
மருள்வர் அம்மா 27

200 தட்டு மாறா – நிலைமாறி, நிலவுலகம்
மேலும் வானுலகம் கீழுமாக மாறி
அகழி
மாற்றவள் பூசை யாற்றி
வரம்பெறு முறைமை கேளா
ஏற்றமார் கங்கையாளுங்
கம்பர்பால் வரத்திற் கெய்திச்
சாற்றருங் கச்சிமூதூர்
வலங்கொளுந் தகைமைத் தாய
ஆற்றல்சால் அகழி ஆழம்
அகலமார் அளக்க வல்லார் 28

201 நெடுபடு பொதும்பர் சூழ நிரைதிரைக்
கரத்தாற் செம்பொன்
தடமதில் பொதியப் புல்லுந் தண்கிடங்
கிறைவர் ஏவக்
கடல்களே வளைய நோக்கிக்
கம்பரை இறுகப் புல்லுஞ்
சுடர்மணிக் கங்கை மானுந் துளித்தநீர்
தழும்பு மானும். 29

202 திரையெறி தரளம் பாங்கர்த்
திரண்டுவால் ஒளிகள் வீசிக்
குரைபுனல் குளிக்கும் வேழக்
குழாத்தைவெண் கயமாச் செய்யக்
கரைமிசைக் காண்போர் என்னே
இம்மை கடவுள் தன்மை
புரைதபத் தருமித் தீர்த்தம்
எனவிறும்பூது கொள்வார் 30

203 கடம்படு களிநல் யானை குண்டகழ்
கலக்கிக் கொட்பத்
தடங்கரை யேறற் கார்த்துத் தாள்தொடர்
பிணித்துப் பாகர்
இடம்பட இருபால் ஈர்ப்ப இருங்கடல்
அமுதம் உண்ணத்
தொடங்குநாள் சிலம்பு நட்டுச்
சுராசுரர் கடைதல் மான. 31

204 நவமணி கொழித்துப் பொங்கு நளிதிரை
அகழி நாப்பண்
கவளமாக் கடத்த யானைக் கணஞ்சுலாய்
உழக்குங் காட்சி
உவர்படாப் பௌவம் ஈதென் றுவந்துவந்
தெழிலி தெண்ணீர்
சுவறவாய் மடுப்பக் கொட்குந் தோற்றமே
யனைய தம்மா. 32

205 இத்தகை யகழியென்னு மிதுவு
மோர்கடலே யாக
அத்தினா லிரட்டி யென்னா தேழென
அறைவர் மேலோர்
தத்தலைக் கடைக்கால் வட்டச்
சலதியும் இஃதும் மன்றச்
சுத்தநீர்க் கடலென் றெண்ணி ஒருமையின்
தொகுத்தார் போலும் 33

206 புடைபயில் பொதும்பர்த் தேனும்
புனல்மலர்த் தேனும் பாய்ந்து
விடையவர்க் குமையாள் ஆட்ட
வரும்மது வேலை யொக்கும்
குடநிகர் செருத்தல் மேதி கொட்புறச்
சொரிந்த பாலால்
உடைதிரை யகழி தீம்பால்
அளக்கரும் உற்றா லொக்கும். 34

207 பழமுதல் பொருள்கள்விற்கும்
பாவையர் நாளும் அந்திப்
பொழுதின்அக் கலன்க ழீஇய
வண்டலால் புனற்கி டங்கு
வழிபடும் உமையாள் எந்தைக்
காட்டுமா லியங்கள் ஒன்றுங்
கழிவுறா சூழத் தேங்கிக் கிடந்ததே
கடுக்கும் மன்னோ 35

208 பாசடைக் கவயம் போர்த்துப் பகைஞரோ
டிகலித் தானும்
பூசலை விளைப்ப அன்னோர்
கணைபொரு புழைகள் தோறும்
தேசுற எழுந்த சோரி யாமெனச்
செய்ய கஞ்சம்
மூசுவண் டீயி னார்ப்ப மொய்த்துள
தகழித் தெண்ணீர் 36

209 அணிமலர் அழகே நோக்கி அகழியுள்
இழிகின் றோருந்
திணியுமுட் கொடுமை நோக்கிச்
சேயிடை விலகு வோருங்
கணிகையர் கோலம் நோக்கிக்
காதலித் தகப்பட் டோரும்
பிணியுமுட் கருத்து நோக்கி
வெரீஇப்பெயர்ந் தகழ்கின் றோரும் 37

210 மதில்
எழுசீரடி யாசிரிய விருத்தம்
கம்பை யைத்த டுத்த பின்பு கம்ப
னார ழைத்தலும்
பம்பி யார்த்தொ ருங்கு பௌவ மேழு
முற்று மாறுணர்ந்
தம்பை யண்ட பித்தி காறு மாக்கு
மாத்த டைபொர
வம்ப லர்க்கி டங்கு சூழ்ந்த மல்ல
னொச்சி யோங்குமே 38

211 திருக்கி ளர்ச்சி யிற்செ ருக்கு
தேவ நாடு பாதலத்
தருக்கு நோக்கி வெஞ்சி னந்த
லைக்கொள் காஞ்சி யவ்வலி
முருக்க வெண்ணி முன்பு போய்வ
ளைப்ப வேவி மூண்டென
மருக்கி டங்கு மிஞ்சி யும்வி
யத்த கும்வ ளத்தவே 39

212 கிடங்கி னெல்லை காண்ப தன்று கீழும் மேலு மாகநீள்
விடங்கர் தாள ணிந்த விண்டு நோக்க மேவி யன்மதில்
தடங்கொள் எல்லை காண்ப துந்த லைவர் தஞ்ச டைத்தலை
இடங்கொள் வெண்ட லைய லாமல் ஏவர் காண வல்லரே. 40

213 கச்சி வாணர் சென்னி தாள்கள் காண முன்ப றந்தகழ்ந்
தச்ச ழிந்த மால்வி ரிஞ்ச ரன்று சென்ற வெல்லைகள்
நிச்ச யிப்ப வவ்வளவு மேக வைத்த நீள்குறி
நொச்சியுங் கிடங்கு மென்ன நோக்கு வார்க்கி லங்குமே 41

214 இடித்த கழ்ந்து தம்மி ருக்கை யெற்றி நீர்க்கி டங்கினில்
வெடித்தெ ழுந்து தாவு வாளை மீனை மீண்டு றாவகை
யடுத்து விக்க வுண்டு தேக்கி யம்ப ரத்து மீனையும்
தடுத்து வென்றி கொள்ள வுள்ள சார்ம திற்பொ றிக்குலம் 42

215 உடல்ப டைத்தி யக்க ஓர்நி மித்தன் உண்டெ னக்கொளத்
திடம்வ லித்த சான்றதா யவனர் தாட்செ யப்படுந்
தொடர்பு டைப்பொ றிக்கு லஞ்சு ழென்றெ ழும்வி ழும்பகை
மிடல்கெடத் தெழிக்கு மோடு மீளு மின்ன நீரவே 43

216 இம்மதிற் பொறிக் குலமெ திர்ந்து ளோர்த மைச்செகுத்
திம்மெ னும்முன் வென்றி கொள்ளு மீது ணர்ந்து தெவ்விர்கா
ளம்ம வீண்டு றேன்மி னென்று கையெ டுத்த சைப்பபோல்
அம்ம தில்த லைத்து கிற்கொ டிநு டங்கு மாலரோ 44

217 கலிவிருத்தம்
வளமகன் திருநகர்க் கிழத்தி மாமைசால்
இளமுலை திளைப்பக்கார் எழினி சேர்த்துபு
தளர்வற நாட்டிய தம்ப மேயெனக்
கிளர்மதி லிடந்தொறுஞ் செறியுங் கேதனம் 45

218 நேமிமால் வரைமிசைக் கிளைத்து நீண்டவே
யாமெனக் கொடிமிடை அம்பொன் மாமதில்
மீமிசைக் கோபுர மேலுஞ் சேறலால்
யாமினிப் புகல்வதற் குவமை இல்லையே 46

219 அறுசீரடி யாசிரிய விருத்தம்
மகதநா டென்னக் காஞ்சி வைப்பினுங் கடைஞர் எய்தி
இகலற வளர்க்கும் எண்ணான் கறத்தினுக் கிடர்செய் யாமைத்
தகையணங் குமையாள் வைத்த தடைநிகர் மதில்சீர் முற்றும்
புகரற இயம்பப் புக்கால் புலவர்க்கும் உலப்பு றாதே. 47

220 மிடைபுறத் தூர்க ளெல்லாம் விண்ணவர் நகரா வங்கண்
புடைநகர் அயனூ ராகப் பூமகள் கொழுநன் றன்னூர்
இடைநக ராக மற்றை ஈசனார் உலக மேயா
நடைபிற ழாத கீர்த்தி படைத்தவுள் நகரஞ் சொல்வாம். 48

221 அகநகர் . பரத்தையர் வீதி
அளிமதன் நூலி னாற்றால் ஆடவர் தம்மோ டாடிக்
களிமனைக் குள்ளால் தாங்கள் விளைத்திடுங் கலவி யெல்லாந்
தெளிதர மாடந் தோறுஞ் சித்திரந் தன்னிற் காட்டி
இளையரை மயக்கிக் காமம் ஏற்றுவோர் சேரி மல்கும் 49

222 வரியளி முரலா வாடா மாலைய இமையா நோக்க
தரைமிசைத் தோயாத் தால சித்திரந் தயங்கு காட்சி
வரையிலா மகளிர் இன்னோர் மாண்நலம் வேட்டு வானில்
கார்களும் எய்திச் செவ்வி பார்த்துறை தோற்றம் ஒக்கும் 50

223 பூத்தபின் இராறு நாளுங் கிழத்தியர்ப் புணர்ந்து தம்மை
நீத்தன ரெனுஞ்சீற் றத்தா னின்ற வீரொன்பா னாளும்
ஏத்துமா டவரைத் தங்களிள முலைத்து ருக்க மேற்றிப்
பாத்திரு நிதிய மெல்லாம் பறித்தனர் கொள்ளை கொள்வார் 51

224 கோலத்தின் இசையின் யாணர்க் கூத்தினின் அவிநய யத்திற்
சீலத்தின் கலவிச் செய்கைத் திறத்தினின் பிறவாற் றானும்
ஞாலத்து மைந்தர் தம்மை மருட்டிநற் பொருள்கள் வவ்வி
காலுற்ற சாற்றுவேழக் கோதுபோல் கழிய நீப்பார் 52

225 அலகில்நல் லறஞ்சூழ் காஞ்சி அமர்பெருஞ் செல்வராயுங்
குலமுறைச் சார்பால் வெந்நோய்க் கோட்பட்டார் இழிஞ ரேனுஞ்
சிலகொடுப் பனவுங் கொண்டு சேர்ந்துபொய் வஞ்ச மெல்லாம்
நிலைபெற அடைத்து வைத்த நெஞ்சின ராகி வாழ்வார். 53

226 அலைவிழிக் கணிகை நல்லார் ஆடவர் தமக்கு நல்கும்
இலைநிக ரெனுமின் பத்திற் கின்பமும் சமமாக் கொண்டு
விலையென நிதியுங் கோடல் வியப்பிற்றே ஏற்ற மாக
மலைநிகர் தனங்கள் ஈந்தோர் மலைநிகர் தனமுங் கொள்வார் 54

227 தவமறைக் கிழவன் மாயன் தாணுவென் றிவரும் இவ்வூர்க்
கவர்மனப் பரத்தை மாதர் கண்வலைப் பட்டே இன்றும்

இவறிய அலரோன் மாலோன் பித்தனென் றிப்பேர் பெற்றார்
சிவசிவ யாவ ரேயோ அவர்திறத் தகப்ப டாதார் 55

228 விற்றிடும் அல்குல் தன்னை மீளவுந் தமதே யாக்கி
மற்றைய நாளும் விற்கும் வரைவிலார் வீதி இச்சீர்
கற்றிலா வணிக மாக்கள் ஆவணக் கவினை நோக்கிப்
பற்றுவெண் டரளக் கோவைப் பத்தியால் சிரிக்கும் மன்னோ 56

229 இருமைவா ணிபத்தில் கூர்த்த மதியரும் இறும்பூ தெய்த
அருவமாம் இன்பந் தன்னை இம்மியின் அளவும் ஏறா
துருவமாம் பொருளுக் கேற்ப நிறுத்துவிற் றொழுக வல்ல
இருமனப் பெண்டிர் தம்முள் தருக்கிவாழ் இருக்கை ஈதால் 57

230 கடைவீதி
இன்னவீங் குளவோ என்னக் கடாதலும் இயம்பி யோர்கட்
கன்னவிங் குள்ள இல்லென் றிறுத்தலும் அறியா தியாரும்
என்னவுந் தருதி ரென்ன விலைகொடுத் தேற்ப ஈய
மன்னியெப் பொருளும் என்றும் நிறையுமா வணம னந்தம் 58

231 செய்வினை யனைத்தும் தன்பால் சேர்த்துவைத் துயிர்க்குப் பின்னர்
அவ்விறை யானை யாற்றால் அளித்திடு மாயை யேபோல்
கொய்வளம் வருவ முற்றுங் கொண்டுபின் நாய்கர் மாறப்
பௌவநீர் உலகுக் கெல்லாம் உதவுவ பைம்பொன் மாடம் 59

232 அணங்கனார் பரப்பி விற்கும் அணிகிளர் கோங்கந் தாரிற்
கணங்கினைக் கணியென் றஞ்சிச் சுரும்பினம் உறாமை நோக்கிப்
பணங்கிளர் பாந்தள் அல்குற் பாவைமீர் என்னே பொற்பூ
மணங்கமழ் கின்ற தென்பார் ஆடவர் மருட்சி எய்தி 60

233 வீழ்பொருள் எடுக்க லாற்றா உறுசனம் மிடைந்த வீதித்
தாழ்குழல் மடவார் மைந்தர் தங்களுள் முட்டுங் காலைக்
காழ்மணி முலையுந் தோளும் கலந்துற உவகை பொங்கி
வாழ்நருஞ் சிலரே பல்லோர் வாடிநைந் தழுங்கு வார்கள் 61

234 கலித்துறை
நெருங்கு பல்சனம் முழக்கறாக் கூலம்நீல விடத்தைக்
கரந்த கம்பர்மேல் தெழித்துறுங் கடல்பெருந் தெருவால்
சுரந்து வந்துநாற் புறத்தினுஞ் சனமிகத் தொகுவ
பரந்த வீரையுள் புகுந்திடும் பற்பல நதியே 62

235 மற்றையவீதி
அறத்தின் நீள்நகர் புவனசக் கரமென ஆன்ற
திறத்த பொன்மதில் ஏழுடைச் சின்மயக் கோயில்
புறத்த வான்மிசைப் புலவர்கண் ணுறுபட் டிடாமை
மறைத்தெ னக்குயின் உரிஞ்சுபூம் பந்தர்சால் மறுகு 63

236 மகரப் பொற்குழைப் பிரான்தளி சூழ்மதில் குறடும்
நகரச் சீரெயில் சுற்றும்மா ளிகைநிரை யாருந்
திகழச் சூழ்தெரு ஆரிடை வெளியுமாய்ச் சிவந்தேர்ச்
சகடத் தேருடைச் சகடமற் றொன்றெனத் தயங்கும் 64

237 சரிக்குங் குஞ்சர மதப்பெருங் கலுழியுந் தளவைச்
சிரிக்கும் மூரலார் கலைந்ததார் நறவமுஞ் சேறாய்
விரிக்கும் வீதியில் அடிவழுக் காவகை வெயிலைப்
புரிக்குஞ் செம்மணி பதித்துமேல் நடப்பராற் புரியோர் 65

238 ஞெள்ளற் பாங்கரின் நறியநீர் வண்டலாட் டயரும்
அள்ளற் சேறுகள் புலர்த்துவான் இடையிடை யகழ்ந்து
பள்ளத் தாய்சிறு கால்பல வகுத்தெனப் பிறங்கும்
வள்ளற் காவலர் செலுத்துதேர்ச் சகடுபோம் வழியே 66

239 செய்ய திண்புயத் தெழிலினைக் கவர்ந்தமை தெரிந்து
வெய்ய மாந்தர்கள் வெதும்புறப் பன்முறை தாக்க
ஐய வோவென அலறுவ போலணி முழவம்
மைய வேலையுஞ் சமழ்ப்புற வயின்தொறுங் கறங்கும் 67

240 விலாழி நீருமொண் சந்தன விரைச்செழுஞ் சேறுங்
குலாய வீதிகால் வழுக்குமென் றஞ்சுபு கோணல்
நிலாமு டித்தவர் திருவிழாத் தொழவந்து நெருங்கும்
வலாரி யாதியோர் அடிபடி உறாவகை நடப்பார் 68

241 புரசைத் திண்களி றுலாத்தரும் பொலஞ்சுடர் மறுகிற்
பரசப் போதரும் மன்னவர் பணிமுடி நெருக்கின்
அரசப் பன்மணி தெறித்துவீழ்ந் திமைப்பன அவியா
முரசப் பேரொலி அதிர்ப்பினில் உக்கமூ துடுப்போல் 69

242 அங்கண் வீதியின் அணிநலங் காணுமா தரத்தின்
எங்கள் நாதனுந் திருவிழா என்பதோர் பெயரான்
மங்கை யாளொடும் மகாரொடும் வானவர் பழிச்சத்
திங்கள் தோறெழுந் தருளுமேல் அதன்வளஞ் சிறிதோ 70

243 பாலி யேமுதல் பலநதித் திவலையாய்ந் தழகின்
பால வாயமா ளிகையடித் தலத்தினைப் பாராப்
பால வெண்சுதை மாடமேற் சிகரமும் பனிவிண்
பாலி யாற்றுநீர்த் திவலைகள் போர்ப்பவான் படரும் 71

244 பன்னி றப்பரி கருங்கரி தொழிலமை ப□றோர்
இன்ன கீழ்நிலை வாயிலின் இயங்குதல் நோக்கி
மன்னு மேனிலை வாயில்வெண் கரிபசு மான்தேர்
அன்ன வேனவுந் தன்னிடத் தியங்கவான் அணவும் 72

245 அலங்கு கீழ்நிலை மாடமங் கடுப்பினின் மாட்டும்
இலங்க கிற்புகை யான்விரை யேற்றுவர் மடவார்
புலங்கொள் மேனிலை மாடமும் புரிகுழற் கூட்டுந்
துலங்க கிற்புகை யான்மணங் கஞுலுறத் தொகுப்பார் 73

246 இருசு டர்ப்பெருஞ் சிலைகளின் இயன்றமா ளிகைகள்
உருகு வெங்கதிர் தடவரச் சுடுகனல் உமிழும்
அருகு தண்கதிர் தடவரக் குளிர்புனல் அளிக்கும்
மருவி னோர்குணம் பிடிபடல் வையகத் தியல்பே 74

247 நெறித்த கூந்தலார் மேனிலைச் சாளரக் கதவு
திறத்த லுந்தடை படுமகிற் புகையெலாந் திரண்டு
புறத்தின் ஏகுவ வழுதிதன் சிறைப்படும் புயல்கள்
மறித்து விட்டநாள் விரைந்துவிண் சேறலை மானும் 75

248 தெரித்த பன்மணி மாடமேல் திகழ்ந்தபொற் குடத்து
விரித்த தண்கதிர்க் கடவுள்நின் றசைதல்வேட் கோவர்
திரித்து விட்டசக் கரமென லாகுமத் திகிரி
பரித்த பச்சைமண் ணென்னலாம் அதற்பயில் களங்கம் 76

249 நிரவு நித்திலத் தோரணச் செழுங்கதிர் நிரைகள்
விரவி விண்ணெலாம் வெள்ளொளி விரித்தலான் அன்றே
பரவை மேலெழும் போதும்வீழ் பருவத்தும் அல்லால்
இரவி மண்டிலச் சேயொளி விளங்கிடா இயல்பே. 77

250 திங்கள் செங்கதி ராளனென் றுரைப்பதே தேற்றம்
அங்கண் நித்திலத் தோரணத் தொளியீல் அரிபோல்
தங்கி வெண்கதி ராயினன் அதற்குறுஞ் சான்று
துவங்க மாலையுங் காலையுஞ் சிவந்துதோன் றுவதே. 78

251 அணங்க னார்நகைத் திடுந்தொறும் ஆங்கவர் வளர்த்த
கணங்கொள் முல்லைகள் முகைப்பன அவர்நகைக் கவினை
இணங்கி நாம்கவர்ந் தொளித்தமை அறிந்தனர் என்றே
வணங்கி நாணினால் உடன்சிரித் திடுவது மானும். 79

252 ஆட கத்தியல் மேனிலை மிசையணங் கனையார்
மாட கத்தனி யாழிசைக் குவந்துறும் வான
நாட கத்துவெண் களிற்றினை நளினமென் மலர்ப்பூம்
பாட கத்தடி நடையினாற் பருவர லுறுப்பார் 80

253 பளிக்கு மேனிலத் தந்நலார் பணைமுலை ஞெமுங்கக்
களிக்கும் ஆடவர் தமைத்தழீஇக் காமப்போர்க் கலவி
விளைக்கும் ஆற்றலைக் குரவனில் விழைந்தவன் ஒருசார்
ஒளித்தி ருந்துகாண் போனெனச் சுருங்கையுள் நுழையும். 81

254 மேனி லத்தர மியத்திடைத் துயிலுமெல் லியலார்
ஆன னத்தெழில் கவர்ந்துசெல் மதியினை யவர்தங்
கான லர்க்குழற் காரளி பின்தொடர்ந் துதைப்ப
ஈன முற்றவத் தழும்புவான் கறையென யிலங்கும் 82

255 உங்கண் மாதரார் முகத்தெழில் நோக்கியோர் வடிவம்
கங்கள் நான்குளான் படைத்ததில் அவயவங் காண்பான்
அங்கண் முன்னுற வகுப்புழி அஞ்சனங் குலையப்
பங்க முற்றதென் றொழித்ததை மதியெனப் பகர்வார். 83

256 இவ்வ ரைப்பினில் இரவியும் மதியமும் வழியே
செவ்வன் ஏகுறா தொதுங்குவ இவர்முகச் சீர்க்கும்
பவ்வ நேரகல் அல்குற்கும் வடிவொடு பணைத்தோர்
ஒவ்வு றாமைகண் டுட்கொளும் உட்கினா லன்றே 84

257 தங்கள் வாண்முகம் மதியெனச் சார்தரும் பணிக்குத்
துங்க மாடமேல் மின்னனார் வேற்றுமை தோற்றத்
திங்கள் மாட்டறி குறியொன்று செய்துவைத் தனரால்
அங்கண் மாநிலங் களமென் றிடப்படும் அதுவே. 85

258 மறைந்தி டாமறுப் பயில்மதி முகத்தெழில் பெறாது
குறைந்து பார்க்குமங் கரிவைமார் கோணுதல் கடுப்ப
நிறைந்து பார்க்கும்மீண் டவர்முக நிகர்ப்பமற் றிவ்வா
றறைந்த திங்கள்தோ றலமரும் அக்கரைப் பசுப்போல். 86

259 கதிர்செய் மாடமேல் புலவிதீர் கலவியின் முடிவின்
வெதிர்செய் தோளியர் கொண்கர்தம் மருமமேல் வதனம்
பதிய வைத்தனர் துயிலுவர் அற்றம்பார்த் திருந்து
புதுமு கத்தெழில் உடுபதி வௌவுறாப் பொருட்டே 87

260 தேங்கும் ஊடலின் மாதரார் பறித்தெறி செங்கேழ்
ஓங்கு பன்மணி அவரடி வருந்திநைந் துளைய
ஆங்கு நாடோறும் பைதுறுத் தவிர்வன கொடிதாத்
தாங்கள் செய்வினை தங்களுக் கேபகை யாமே. 88

261 விருந்து நாடோறும் இடையறா தெதிருமே தகவால்
அருந்தி றற்சிறு புதல்வர்சூழ்ந் தணுகிடுந் திறத்தான்
முருந்து மூரலார்க் காயிடைக் கொழுநர்பால் மூண்ட
மருந்தில் ஊடலுஞ் சிறுவரை யன்றிமே வாதால். 89

262 மேனி லத்துவந் துலாவிடுங் கடவுண்மெல் லியலார்
தாழ்நி லத்துறுங் கூவல்கள் நோக்கிநந் தமைப்போல்
கீழ்நி லத்தவர் தாமுமிங் கெய்தினர் கெழீஇப்போம்
ஊழ்நி லைத்தபல் பிலங்கொலாம் உவையென வியப்பார் 90

263 கலிவிருத்தம்
கால மன்றிக் கனிவுற மாதளைக்
கேல வான்புகை யேற்றுதல் போன்மினார்
சால வெம்முலைச் சாந்தம் புலர்த்திடு
நீல தூமம் நிமிர்ந்தெழு மெங்கணும் 91

264 கொன்னும் வார்குழற் கூட்டுங் குரூஉப்புகை
அந்ந லாரைப் பொதிவ தவர்தமைத்
தன்னின் னீங்கின மின்னெனத் தண்முகில்
உன்னி வந்து வளைந்திடல் ஒக்குமே 92

265 வார்கொள் கொங்கை மலர்க்கணை ஏறிடும்
ஏர்கொள் தொய்யிற் கருப்புவில் ஏந்துவார்
தார்ம லர்க்குழல் நாரியர் தாங்கள்தாம்
வீர வேள்படை என்றறி விப்பபோல் 93

266 நாறு தோட்டு நளினம் இரண்டினில்
மாறி மாறிவீழ் வண்டின மாமெனக்
கூறு மாதர் குழீஇயிருந் தாடுசீர்
ஏறும் அம்மனைப் பாட்டிசை எங்கணும் 94

267 தங்கள் பண்மொழிக் கொக்குந் தகைமையை
அங்கண் ஆய்பவர் ஏய்ப்ப அணிமலர்ச்
செங்கை மெல்விரல் சேர்த்தித் திவவியாழ
எங்கும் மங்கையர் பாடுவர் எண்ணிலார் 95

268 வேறு
கொங்கையின் எதிருறக் கூசி னாலெனப்
பொங்கொளித் தரளம்பின் னொலிப்பப் பூவைமார்
மங்கலச் சதிநெறி வழாமல் ஆடரங்
கெங்கணும் நூபுரத் திரையி ஈட்டமே 96

269 மைந்தர்பந் தெறிதலும் மாடப் பித்திகை
சிந்துவ பன்மணி செழியன் செண்டெடுத்
துந்தியன் றோச்சலும் உலப்பி லாநிதி
தந்திடும் வடதிசைச் சாரற் குன்றுபோல் 97

270 மணிப்பொலம் பூண்சிறார் விடுக்கும் வான்படந்
தணித்தொறும் விடுந்தொறுந் தணிந்து நீள்வன
கணிப்பரு நந்திநெட் டுயிர்ப்பின் காற்றிடைப்
பணிப்பகை முன்னுழல் பரிசு காட்டுமே 98

271 மாடமேல் சிறுமகார் விடுக்கும் வண்படம்
பாடல்சால் இருசுடர் தம்மைப் பற்றுவான்

நாடின திரிதரு நாக மென்னவும்
ஆடுவ விசும்பிடை அமரர் நோக்கவே 99

272 அட்டிலில் குய்ப்புகை அணங்க னார்குழற்
கிட்டிடும் அகிற்புகை மகத்தெ ழும்புகை
முட்டிமேல் பரந்தெங்கும் மொய்த்த தோர்கிலார்
வட்டவான் செழும்புகை வண்ண மென்பரே 100

273 வேள்விச்சாலை
இந்திர னூர்தியிங் கெய்தித் தன்முடிச்
சுந்தரஞ் சிதைதரத் துதையச் சீறித்தன்
மந்திரப் புகையினால் வலாரி ஊரெழில்
சிந்திடச் செய்வசீர் வேள்விச் சாலையே 101

274 எழுசீரடை யாசிரிய விருத்தம்
ஆகுதித் தழலின் அறுதொழி லாளர்
அருமறை மனுவெடுத்தோதி
ஓகையிற் சொரிநெய் தெறித்தெழும்
பிதிர்வும் ஒலிபடு புலிங்கமுங் கொண்டு
மேகமாய்ப் படர்ந்த தூமமே யிடித்து
மின்னிநீர் பொழிவன போலும்
ஈகைசால் வேள்வி மறுத்துழி மாரியின்மையே
யிதற்குறு சான்றால் 102

275 அந்தணர் இருக்கை
பூசுரப் பெயரின் இருமொழிப் பொருட்கும்
உரிமைபூண் டுறுநிலைக் கேற்பக்
காசினி வரைப்பின் நாடோறும் வழாது
கமழ்சுவை யடிசிலான் அதிதி
பூசையும் வேள்வி யவியினாற் கடவுள்
பூசையும் ஒருங்குசெய் கடப்பா
டாசற வாற்றும் பார்ப்பன வாகை
யறிஞர்வா ழிடம்பல அவண. 103

276 அரசரிருக்கை
தகைபெறு வலியால் தெம்முனை
முருக்கிக் காவற்சா காடுதைத் தெங்குந்
திகிரியொன் றுருட்டி முறையுளி செங்கோல்
செலுத்துநர் கள்வர்மற் றுயிர்கள்
பகைவர்தாம் தமரென் றிவ்வயின் எய்தும்
பயந்தடுத் துலகெலாம் புரக்கும்
மிகுபுகழ் படைத்த வரசியல் வாழ்க்கை
வீரர்வா ழிடம்பல அவண 104

277 வணிகரிருக்கை
மேதகு விரிஞ்சன் அரும்பெறல் குறுங்கை

விழைதகை யாயெனப் படைத்தோர்
ஏதிலர் பொருளும் தம்மபோல் பேணி
வாணிப மீட்டுநர் வடாது
மாதிரத் தலைவன் புறங்கொடுத் திரியும்
வளத்தினார் மறைநெறி யொழுக்கம்
ஆதரித் துயர்ந்த விழுக்குடி வணிகர்
அமர்ந்துவாழ் இடம்பல அவண 105

278 வேளாளிருக்கை
முருகுயிர்த் தலர்ந்த மலரவன் றனாது
முகமுத லுறுப்பெலாந் தாங்கிச்
சரணமென் றுரைக்கும் உறுப்பினில் தோன்றிச்
சாற்றுமம் முகமுத லுறுப்பின்
வருமொரு மூவர் தங்களை உழவின்
வண்மையான் நிலைபெறத் தாங்கும்
உரியவே ளாண்மை பூண்டபேர்
தமக்கே யுடையவ ரிடம்பல அவண 106

279 மற்றையோர் இருக்கை
நால்வகை வருணத் துயர்குடிப் பிறந்த
நல்லவ ரிருக்கையைச் சூழ்வ
சால்புறும் அவரி லுயர்ந்தவ ரிழிந்தோர்
தங்களுள் குழீஇ மணந்தளித்த
பால்படு மேனைச் சாதிபே தத்தோர்
பலர்களுந் தத்தம நெறியின்
சீலராய்த் துவன்றி மரபுளி யொழுகுந்
திருமலி பல்வகைக் குடியே 107

280 கழகம்
வளரிலைத் தருப்பை நுனியெனக் கூர்ந்த
மதியினர் தொன்று தொட்டுடைய
பளகறு கேள்விப் பயிற்சியர் மேற்கோள்
முதற்பகர் மூன்றினும் தெருட்டி
இளையருக் குணர்த்து மிலக்கண நெறியோர்
ஈரிரு புலமையர் தம்முள்
களவிக லிகந்து குழாங்குழா மாகிக்
கலைதெரி கழகமும் பலவால் 108

281 சைவமடம்
காமனை முனிந்து நெடுஞ்சடை தரித்துக்
கவின்றகல் லாடைமேற் புனைந்தி
யாமெலாம் வழுத்தும் துறவியென் றிருந்து
மொருத்திதன் இளமுலைச் சுவடு
தோமுறக் கொண்டா ரெனச்சிறை யிடல்போல்
சுடர்மனக் குகையு ளேகம்பத்

தோமொழிப் பொருளை யடக்கியா னந்தம்
உறுநர்வா ழிடம்பல உளவால் 109

282 திருக்கோயில்
இருள்மலந் துமிக்குஞ் சிவாகம
முறையி னீரிரு பாதமு மனுட்டித்
தருள்பெறு மாதி சைவர்க ளாதி
அவாந்தர சைவ ரீறானோர்
மருவிவாழ் மாட மாளிகைப் பத்தி
மருங்குடுத் துயர்வனப் பினதால்
தெருள்தரும் அனாதி சைவர்வீற் றிருக்கும்
திவளொளிப் புரிசை யேகம்பம் 110

283 திருமதில்
விண்ணழி வுறநிமிர் வீற டக்குவான்
அண்ணலா ணையினிமி லூர்தி யாண்டுறீஇ
எண்ணில வுருவுகொண் டிருத்து நீரதே
பண்ணமை மதின்மிசை யிடபப் பந்தியே 111

284 திருக்கோபுரம்
ஒன்பது கோள்களும் உலாவி வைகுவான்
ஒன்பது மாடமங் கூழிற் செய்தென
ஒன்பது மணிகளி னியன்று ஒண்மைசால்
ஒன்பது நிலைதழீஇ யோங்கும் கோபுரம் 112

285 கார்முகில் உடுக்கையாக் கதிரின் வானவன்
மார்பணி மணியதா வட்ட மாமதி
சீர்நுதற் பூதியாச் செல்வக் கோபுரம்
பார்புகழ் புருடனி லோங்கும் பான்மைத்தே 113

286 நச்சியே கம்பரைத் தொழுது நாள்தொறுங்
கச்சியில் வாழ்பவர் இறுதிக் காலையில்
அச்சிவ லோகத்தை அணுக வைத்ததோர்
பொச்சமில் லேணியும் போலுங் கோபுரம். 114

287 பரிதியின் நிழல்செயக் கதிர்க்கும் பன்மணித்
திருவியல் கோபுரச் செல்வ வாய்தலின்
முரசுகா லந்தோறும் முழங்குஞ் செவ்வியென்
றறுகுற அமரரை அழைத்தல் மானவே. 115

288 கொடி
மடுத்தவைம் பாசமா வரண மைந்தனால்
தடுத்தருள் கோயிலில் தம்பி ரானெதிர்
எடுத்தபூங் கொடிமிசை யிடபம் வான்மிசை
அடுத்ததோர் இடபத்தோ டளவ ளாவுமே 116

289 தூபி
தங்குலத் திறைவி செய்பூசைச் சால்பினை
அங்கணன் மகிழ்வொடுங் காணு மாசையின்
எங்குள வரைகளும் ஈண்டி னாலெனப்
பொங்கெழில் சிகரங்கள் பொலிந்து தோன்றுமால் 117

290 மண்டபம்
கன்மநோய் குடைபவர் கடப்பச் செய்திடும்
பன்மலர் துவன்றிய தீர்த்தப் பாங்கரில்
பொன்மலர் மண்டபம் பொலிந்து தோன்றுவ
தென்மணிப் பேழையைத் திறந்த மூடிபோல். 118

291 வேள்விச்சாலை
அறுசீரடி யாசிரிய விருத்தம்
சேந்த பொற்குண்டத் தோங்குஞ் சிகைத்தழல் மிசையே கம்ப
வேந்தையா வாகித் தேத்தும் புகைபொதி வேள்விச் சாலை
ஏய்ந்தசீர்த் தகரவித்தை முறைப்படி இதயக் கஞ்சப்
பூந்தழற் சிகைமே லீசற் போற்றுமா யவனை யொக்கும். 119

292 மாமுலத்தொருவர்
கோழரை காம்பாச் சாகை வட்டமேற் குடையாப் பொற்பின்
வாழிய வொருமா மீது வளநிழல் கவிப்ப வாங்கண்
ஊழ்முறை யுயிர்கட் கெல்லாம் ஐந்தொழி லோம்பி யெம்மான்
ஆழ்புன லுலக மேத்த வரசு வீற்றி ருக்கு மன்னோ 120

293 பற்பல தேய மெல்லாம் பாங்குடைத் தொண்டை நாடு
பற்பல சங்க நாப்பட் படர்வலம் புரியா மங்கட்
பற்பல நகர மெல்லாம் வட்டமாப் படைத்த காஞ்சி
பற்பல வலம்புரிக் சலஞ்சலப்பணில மாமால் 121

294 அத்திருக் காஞ்சி வைப்பி னலகிலாத் தலங்க டம்முட்
பத்திசேர் மாடக் கம்பம் பாஞ்சசன் னியமா மந்த
வுத்தமச் சுரிமு கத்துள்விலைவரம் புணராச் சாதி
முத்தமே ஒருமா மூலத் திருந்தருள் முக்கண் மூர்த்தி 122

295 பன்மணி வெயில்கள் கான்று படரிருள் சீப்ப வட்டப்
பொன்மதில் சூழ்ந்து நாப்பண் சதாசிவப் புத்தேள் வைகும்
தன்மையால் கச்சி மூதூர் தரைமிசை உயிர்கள் செய்த
கன்மமோர்ந் தளிப்பான் வந்த கதிர்செய்மண் டிலமே யாமால் 123

296 விலக்கிலா வறநூல் சொன்ன முனிவரும் விதிவி லக்காம்
இலக்கிய மிதன்பால் கண்டே யிலக்கணம் விதித்தார் போலும்
அலக்கண்நீத் தமெண் ணான்கும் அம்மையே வளர்க்கு நீரால்
கலக்கமில் அறங்கட் கெல்லாம் ஆகரங் காஞ்சி யன்றோ 124

297 உவரிசூழ் உலக்வைப்பின் உரையமை கேல்வி சான்ற
கவிகளென் றுரைப்போர் தம்முள் காஞ்சியைப் புகழா ரில்லை
அவரெலாம் புகழ்ந்தும் இன்னு முலப்புறா அதன்சீர் முற்றும்
சிவநிறை கல்விசாலாச் சிறியனோ கிளக்க வல்லேன் 125

298 இத்திருக் காஞ்சி வைப்பில் பலதளி யிடத்தும் மேவி
அத்தகு கம்ப வாணர் அவரவர்க் கருளிச் செய்த
உத்தமக் காதை யெல்லாஞ் சூதனன் றுரைத்த வாறே
முத்தமிழ் அறிஞர் தேற மொழிபெயர்த் துரைப்பேன் உய்ந்தேன் 126

ஆகத் திருவிருத்தம் 298
------

3. பதிகம் (298-329)

299 எழுசீரடியாசிரிய விருத்தம்
சிவபரஞ் சுடரைக் கண்டகு மேதுச்
செய்தவர் வினாவிய வாறும்
தவலருஞ் சிறப்பின் நந்தியெம் பெருமான்
சனற்குமா ரனுக்குவெஞ் சாப
நவையறுத் தருளிச் செவியறி வுறுத்த
நலமெலாஞ் சூதமா முனிவன்
அவர்தமக் கியம்பிப் பிஞ்ஞகன் உமையாட்
கருளிய உண்மைசெப் பியதும் 1

300 கன்னியாழ்க் கிழவன் வரம்பெறு
காரைக் காட்டினிற் பூசனை யுஞற்றி
மின்னவிர் மணிப்பூண் சிவியெனும்
மகவான் வீடுபே றெய்திய வாறும்
பொன்னுடைப் புத்தேள் புண்ணிய
கோடிப் புனிதனை யருச்சனை யாற்றி
அன்னவே றுகைக்கும் அண்ணலோ
டுலகை யுண்டுமீட் டுதவிய வாறும் 2

301 அத்தகு மாயோன் வலம்புரிக் களிற்றை
யடியினை வணங்குபு தனாது
கைத்தலத் திழந்த தெம்மருள்
சிலைப்பிற் கதிர்வளை தனைப்பெறு மாறும்
மெய்த்தபே ரன்பின் மலர்மிசைக்
கடவுள் வேள்விசெய் துயர்சிவாத் தானத்
துத்தம னருளான் மாயனோ டுலகை
யுண்டுமீட் டுதவிய வாறும் 3

302 கருகிருள் விடத்தை யிறையவன்
பருகக் காட்டிய அறக்கடை தணப்ப
இருமறை விதியாற் கடவுளர் மணிகண்

டேசனை யேத்திய வாறும்
மருளுரு செருக்கிற் பொய்யுரை கிளந்த
வல்வினை கழிதர வியாதன்
பொருவருஞ் சார்ந்தா சயப்பெரு வரைப்பிற்
பூசனை இயற்றிய வாறும் 4

303 வீட்டினை விழைந்தேழ் முனிவரும் பூசை
வேறுவே றியற்றிய வாறும்
கோட்டமில் கொள்கைப் பராசர முனிவன்
தொழுதுதன் தாதையர்க் கொன்று
மாட்டிய வரக்கன் குலத்தொடு மடியச்
சென்றதும் விளக்கொளி மாயோன்
நாட்டமூன் றுடைய நாதனைப் பரவி
நதிதடுத் தோம்பிய வாறும் 5

304 ஈண்டிய புகழ்முத் தீச்சரம் பரசி
ஈன்றவள் சிறையினை விடுவித்
தாண்டகைக் கலுழன் நஞ்சுபில்
கெயிற்றறுப் பணிகளை அலைத்தெழு மாறும்
நீண்டவன் உணராத் திருவடி போற்றி
நெளியுடற் பணிகளும் எம்மான்
பூண்டுகொண் டருளப் பெற்றமே தகவாற்
புள்ளினை வினாவிய வாறும் 6

305 இறுதிநா ளிருவர் காயமேல் தாங்கி
வியாழமும் இயமனும் வழுத்த
மறுவறு காயா ரோகண வரைப்பின்
எம்பிரான் மன்னிய வாறும்
அறுகணி வேணி மஞ்சள்நீர்க்
கூத்தர் அடியிணை அருச்சனை செய்து
தெறுபுலன் அவித்த சித்தரெண் ணரிய
சித்திபெற் றுய்ந்திடு மாறும் 7

306 மாதவன் பரசிப் பிருகுவன் சாப
வன்பயந் தபப்பெறு மாறும்
மேதகும் ஒருசார் முனிவரர்
மதங்கன் வெண்கரி போற்றிய வாறும்
ஏதமில் வெள்ளி மொழிப்படித் ததீசி
இட்டசித் தீசனைத் தொழுது
கோதறு வயிர யாக்கைபெற் றோங்கிக்
குபன்றனைப் புறங்கண்ட வாறும் 8

307 அந்தணன் கச்ச பாலயத் திறைஞ்சிப்
படைத்திடும் ஆற்றல்பெற் றதுவும்
பைந்துழாய்க் கூர்மம் ஆயிடைப் பரசிப்
பாதகந் தவிர்ந்துய்ந்த வாறும்

மைந்துறு மாண்டு கன்னிமா முனிவன்
வழுத்திவான் அரம்பைய ரைவர்
சந்தனந் திளைக்கும் இளமுலைப்
போதகந் தரைமிசை நுகர்ந்துவாழ்ந் ததுவும் 9

308 அங்கியங் கடவுள் ஏத்திவிண் புலத்தார்
அவிப்பொறை மதுகைபெற் றதுவும்
பங்கமின் றிறைஞ்சிச் சவுனக முனிவன்
வீட்டினைத் தலைப்படும் பரிசும்
மங்கரு வெப்பு விழியவற் செகுத்த
சுரகரம் வானவர் வழுத்திப்
புங்கவர் பெருமான் சுக்கிலம் பருகு
வெப்புநோய் போக்கிய வாறும் 10

309 புலிப்பத முனிவன் கான்முளை போற்றிப்
பொங்குதீம் பாற்கடல் பெற்று
வலித்திறல் பார்த்தன் வலவனை முடிமேல்
மலரடி சூட்டி ஆண்டதுவும்
கலித்தெழும் இமையோர் மலைமகள்
மொழியாற் கரிசறத் தெளிந்தருட் குறியில்
சலிப்பறும் இயக்க வடிவுகொண் டணைந்த
தலைவனைத் தொழுதுய்ந்த வாறும் 11

310 ஏதமில் பதிற்றுப் பதின்மரோ டிரோன்
பதின்மரும் ஏத்திய வாறும்
மாதர்மேற் றளியிற் கவுணியன் பாட்டான்
மால்சிவன் உருவு பெற்றதுவும்
ஆதரம் பூப்ப ஐங்கரப் புத்தேள்
அனேகதங் காவதம் பரசிக்
கோதற உலகம் எண்ணியாங் குதவக்
கொடுத்திடும் இறைமைபெற் றதுவும் 12

311 மகதியாழ் முனியும் புத்தருக் கிறையும்
வலம்பொழில் திருக்கயி லாயப்
பகவனைத் தொழுது முப்புரத் தவரை
மருட்டிய பாவமாற் றியதும்
இகலுநர்ச் செகுப்ப இராகவன் வழுத்தி
எறுழ்வலி எய்திய வாறும்
புகழுறுங் கற்கி போற்றுபு கடைநாள்
கயவரைப் புரட்டிய வாறும் 13

312 நறைமலர்ப் பனந்தார் முடியவன் வழுத்தி
நலம்பயில் வரம்பெறு மாறும்
அறைகழல் பகவான் தொழுதுசெல்
லுருவாய் அச்சுதன் சென்னியைத் துணித்து
நிறைபெருங் கீர்த்தி கவர்ந்து மீட்டுய்யப்

பூசனை நிகழ்த்திய வாறும்
மறையவன் தலையைக் கொய்துவெம்
பலிதேர் வயிரவன் பூசித்த வாறும் 14

313 விண்டுநேர் விடுவச் சேனனார் பரவி
வீரபத் திரன்நிறத் தணிந்த
வெண்டலை விழுங்கும் ஆழியை
விகடக் கூத்தினால் எய்திய வாறும்
மிண்டினால் வேள்வி ஆற்றிய தக்கன்
வினைகெட அருச்சித்த வாறும்
விண்டவர் புரத்தின் உய்ந்திடும் மூவர்
தொழுதுமெய் வரம்பெறு மாறும் 15

314 பொன்பெயர் படைத்தோன் கிளைஞரோ
டெய்திப் பூசைசெய் தரசுபெற் றதுவும்
கொன்பயில் விடையோன் அருள்வழி
மாயோன் மடங்கலாய் அவனுயிர் குடித்துப்
பின்புகும் தருக்கைச் சரபம்மாய்த்
ததற்பின் பிழைகெடப் பூசித்த வாறும்
வன்புடை இரணி யாக்கனை
இறுத்த பன்றியின் வழிபடும் இயல்பும். 16

315 அந்தகன் பரசிப் புவிமுழு தாண்டு
கடைமுறை அருள்பெறு மாறும்
வெந்திறல் வாணன் இறுதியிற்
பரவி விறற்கணத் தலைமை பெற்றதுவும்
கந்தமென் மலர்கொண் டடிதொழு
தோண காந்தனுங் கதிபெறு மாறும்
மைந்துற வழுத்திச் சலந்தரன்
கடைக்கால் வீடின்பம் மருவிய வாறும் 17

316 கேசவன் திருமாற் பேற்றினிற் போற்றிக்
கிளரொளி ஆழிபெற் றதுவும்
வேசறு பரசி ராமன்ஏத் தெடுத்து
வெம்மழுப் படிபெறு மாறும்
தேசுரப் பரவி யிரேணுகை யென்பாள்
தெய்வத மாகிய வாறும்
மாசறும் யோகா சாரியர் தொழுது
வயங்குதம் பதம்பெறு முறையும் 18

317 சித்தசன் போற்றி உலகெலாங் காமம்
செறித்திடும் இறைமைபூண் டதுவும்
அத்தனார் ஏவ லாற்றினால்
அணைந்த அகிலதீர்த் தங்களும் வணங்கிப்
பைத்தபாப் பல்குல் பாகனார் தம்பாற்
பற்பல வரங்கள்பெற் றதுவும்

தத்துநீர்க் கிறைவன் அருச்சனை
யாற்றித் தங்குமப் பதம்பெறு மாறும் 19

318 காசிவாழ் விசுவ நாதனுங் காஞ்சிப்
பெட்பினால் அணைந்து வைகியதும்
பூசனை உஞற்றிக் காற்றினான்
கந்த வாகனாப் பொலிவுறு மாறும்
மாசறு கோள்கள் ஒன்பதும் வழுத்தி
எண்ணிய வரம்பெறு மாறும்
தேசுறு வாமதேவநன் முனிவன்
தொழுதுவெம் பிறவிதீர்ந் ததுவும் 20

319 அகனுறப் பரசி மார்க்கண்டி முதலோர்
இறப்பினைக் கடந்ததும் அயன்மால்
இகலுறு செருக்கின் வருவினை
தணப்ப இலிங்கம்அங் கருச்சித்த வாறும்
சகமெலாம் இறுத்து முக்கணெம்
பெருமான் தங்குவீ ராட்டகா சத்தின்
முகில்நிறப் புத்தேள் பூசனை உஞற்றித்
துகிர்நிறம் பெற்றிடும் முறையும் 21

320 மாண்டகு காமக் கண்ணியை வணங்கி
மலர்மகள் சாபம் மாற்றியதும்
பாண்டவர் முதலோர் தொழுது நல்வரங்கள்
பரித்ததும் வணங்கி யீசான
ஆண்டகை ஆசைக் கிறைமையெய்
தியதும் அச்சுதன் மச்சமாய்ப் போற்றி
வேண்டலர்ச் செகுத்து வேத நூல் கொணர்ந்து
வேதியர் தமக்களித் ததுவும் 22

321 மீயுயர் குறளோன் அவுணனைச் சிறையிற்
புகுத்துமீண் டிறைஞ்சிய வாறும்
மாயவன் பரவிக் கடல்விடந்
தாக்கும் வெப்புநோய் மாறநின் றதுவும்
நாயகி உருவிற் கவுசிகை
தோன்றி நாதனைப் பூசித்த வாறும்
தூயமா காளப் பாப்பர சிறைஞ்சித்
தொல்லைவீ டுறப்பெறு மாறும் 23

322 அண்ணலார் ஆணை மறுத்தவெந்
தீமை அறுத்திடக் குமர கோட்டத்தில்
நண்ணிவீற் றிருந்து சேயிலை
நெடுவேல் நாயகன் பூசித்த வாறும்
மண்ணெலாம் பரவும் மார்க்கண்ட முனிபால்
வஞ்சகங் கருதிய மாயோன்

கண்ணுதற் பிரானை அத்தலத்
திறைஞ்சி அவ்வினை கழுவிய வாறும் 24

323 சாத்தனார் போற்றி உரிமைபெற் றதுவும்
மங்களைத் தையல்போற் றியதும்
தீத்தொழில் அரக்கர்ச் செகுத்துவந்
திராமன் பணிந்ததும் தேவர்கோன் வலவன்
ஏத்திய வாறும் நாரணன் பரவிப் பாப்புரு
இரித்ததும் மயானக்
கூத்தனார் முழுதுந் தழலிடை யொடுக்கிப்
பண்டனைக் கொலைசெய்த வாறும் 25

324 ஓவிய உலகைத் தோற்றுவான் எங்கோன்
ஒற்றைமா மூலத்தின் முளைத்துத்
தாவறு சிறப்பின் இலளிதைப்பிராட்டி
தனைப்பயந் தாங்கவள் விழியின்
மூவரைப் படைத்துச் செய்தொழில் வகுத்துச்
செவியறி வுறுத்துமொய் கூந்தல்
தேவியுங் கடவுள் மூவரும் பரவச்
சிறப்பொடு வீற்றிருந் ததுவும் 26

325 திருவிளை யாட்டான் மந்தரத் துமையாள்
சிவபிரான் விழியிணை புதைப்பக்
கருகிருட் பிழம்பின் உலகெலாம்
மூழ்கிக் கடப்பருங் கவலையுற் றதுவும்
வருவினை தணப்பப் பூசனை புரிவான்
மழவிடைச் செய்கையும் புகன்று
பெருநகர்க் காஞ்சிக் கிறையவன்
விடுப்பப் பிராட்டியங் கெய்திய வாறும் 27

326 மெய்த்தநல் லறங்கள் வளர்த்திடு
மாறும் விண்டுவீச் சரமகத் தீசம்
மத்தள மாத வேச்சரம் வணங்கிப்
போந்துமாந் தருவடி முளைத்த
சத்தறி வின்பத் தனிமுதற் பொருளைத்
தவத்தினாற் கண்டுகொண் டிறைஞ்சிப்
புத்தமிழ் தனையாள் விதியுளி
வழாமைப் பூசனை உஞற்றிய வாறும் 28

327 கருணைமீப் பொங்குந் திருவிளை
யாட்டால் அழைத்துறுங் கம்பைநீர்ப் பெருக்கைக்
குருமணிக் குழையாள் கண்டுளம்
பதைத்துக் குழகனைத் தழுவிய வாறும்
திருமுலைச் சுவடும் வால்வளைத்
தழும்புஞ் சிவபிரான் பொலிவுறப் பூண்டு

மருமலர்க் குழலாள் காணமுன் நின்று
வரம்பல அருளிய வாறும் 29

329 இமவரைப் பிராட்டி கவுரமா நிறம்பெற்
றெம்பிரான் வதுவைவேட் டதுவும்
உமையவள் காள வுரியினி லுயிர்த்த
ஒளியிழை அவுணரை மாட்டி
விமலநா யகன்றன் அருள்பெறு மாறும்
மேதகு விம்மிதத் திறமும்
அமைவர ஒழுகும் ஒழுக்கமும் எங்கோன்
அருட்சிவ புண்ணியப் பேறும் 30

329 மற்றுமோ ராற்றால் கிளந்திடும் திறத்தின்
மால்வரைக் கயிலையின் உமையாள்
கற்றையஞ் சடையார் விழியிணை
புதைத்துக் காஞ்சியிற் பூசனை யாற்றும்
பெற்றியும் அந்தர் வேதியுங் கரிகால்
வளவர்கோன் பெருமையும் வினைநோய்
செற்றிடுந் தீர்த்தம் முதலிய மூன்றின்
சிறப்புமீண் டியம்பிடப் படுமால். 31

ஆகத் திருவிருத்தம் 329
----

4. வரலாற்றுப் படலம் (330-357)

நைமிசாரணியச் சிறப்பு
330 எழுசீரடியாசிரிய விருத்தம்

மிடல்கெழு தவத்தோர் வேள்விசெய் வினைக்கு
வேண்டிய வேண்டியாங் குதவக்
கடவுளான் பயிலுங் காட்சியால் அவிஊண்
கைக்கொளத் துதைந்தவா னவரால்
தொடர்வுறும் ஓமப் புகை தழீஇச் சுரும்பர்
உளர்தரப் பன்மலர்ப் பொலால்
அடர்தருங் காமர் கற்பக வனமே யாயது
நைமிசா ரணியம். 1

331 தாதவிழ் கடுக்கை நறுந்தொடை மிலைச்சுந்
தம்பிரான் அடியல துணரா
மாதவர் இயற்று மகவினை சிதைப்ப
வருகரும் தயித்தியர் அவர்தங்
காதுவெஞ் சாப வலிக்குடைந் தோடுங்
காட்சியே கடுக்கும் அம்மகத்தீ
மீதயர்ந் தண்டச் சுவர்த்தலம் உரிஞ்ச
விசும்பெழு நறுபுகைப் படலம். 2

332 கருந்திரை அளக்கர் அகடுடைந் தெழுந்து
கனையிருள் பருகு வெங்கதிரோன்
இருந்தவர் வேள்விக் கலத்தவிப் பாகம்
ஏற்பவந் தணுகுவோன்மான
மருந்தெனக் கிளைத்து வானுற நிவந்த
வளம்பொல் கிளைகளைக் கரத்தால்
திருந்துற ஒதுக்கிக் குனிந்துபுக் குலாவிச்
சேணிடைப் போய்நிமிர்ந் துறுமால் 3

333 சிறகர் வண்டிமிரும் வட்டவாய்க் கமலச்
செழும்பொகுட் டரசுவீற் றிருக்கும்
மறைமுதற் கிழவன் முனிவரர் வேண்ட
வலைத்தனன் விடுத்தபுல் நேமி
இறவுறா தின்று மாயிடை உறைவ
தெனக்கவின் காட்டிடுந் தேத்தீ
அறைதரச் செறிந்து நறவம்ஊற் றெடுக்கும்
அரும்பெறல் மதுவிறால் வலயம். 4

334 விரும்பிய விடபந் தாங்குதோற் றத்தால்
விளங்கெரி உருவினிற் பூத்த
வரும்பணி கொண்ட காட்சியாற் பெரிய
வரையவண் இருந்தவராக
இரும்புவி உய்யக் கோடலால் யாரும்
ஏத்திடும் பெற்றியால் உலவப்
பெரும்பெயர்க் கயிலைக் கடவுளே போலும்
பிறங்கொளி நைமிசக் கானம். 5

335 திசைமுகன் உந்தி யுறவலை நேமி
சேர்ந்திடுங் கொள்கையால் என்றும்
அசைவில்வா னவர்க்குப் புரைஅவி
அமிழ்தம் அளித்தலாற் பூமணம் பெறலால்
வசைதபு காட்சிக் கருநிறக் கருவி
மழைமுகில் மேனிவந் தழகாய்
இசைதலாற் சார்ங்கம் ஏ□தியோன்
நிகர்க்கும் இணையிலா நமிசக் காடு. 6

336 குலவுநால் வாய்கள் மருவலால் அகலங்
கொண்ட முந்நூல் வயங்குதலால்
சலமற வேத மொதலால் வனத்துத்
தாமரை இருக்கைமே வுதலால்
பலபொறிச் சுடிகை பையராச் சுமந்த
பரவை சூழ்புடவியே முதலா
மலர்தலை உலகம் முழுதுமீன் றளித்த
வள்ளலாம் நைமிசப் புறவம். 7

337 முனிவர் கூட்டம்
புகலுமிவ் வனத்தில் வசிட்டன் வேதா
ரணியன் புலத்தியன் துருவாசன்
சுகன்வசுச் சிரவன் அணிமாண்
டவியன் சுனப்புச்சன் சமுவர்த்தன் மணிமே
சகன்சுனச் சேபன் இரைக்குவன்
சம்பு தற்பர னாத்தி ரேயன் சௌ
நகமுனி புலக னாசுவ லாயனன்
சமதக்கினி சங்கன் 8

338 இரைவதன் குசுரு விந்தன்மா தேசன்
இலிகிதன் பராசரன் கற்கன்
கிருது அக்கினியன் பருப்பதன் நாசி
கேதன் நாரதன் அசிகர்த்தன்
உருகு விசுவாமித்திரன் குணி பரத்து
வாசன் உத்தா லகன்வாசச்
சிரவன் சாண்டிலியன் காசிபன்
வாமதேவன் தாற்பிரியன் இஅசனியே 9

339 கண்ணுவன் முதலாம் எண்ணரு
முனிவர் கழிபெருஞ் சீர்த்தியர் மாசு
மண்ணிய மனத்தார் பசுபதி அடியார்
வடிவெல்லாம் நீறுசண் ணித்த
புண்ணியர் மும்மைப் புண்ட நிரையார்
அக்கமா லிகையர்போர் விடையூர்
அண்ணல்வாழ் தலத்திற் பற்றினோர்
அன்னான் அருச்சனை இயற்றுமார் வத்தார் 10

340 அங்கமும் மறையும் தெளிந்தவர் வேதம்
அந்தித்த அறிவினர் விமலர்
தங்குமஞ் செழுத்தே கிளப்பவர் பொறியைத்
தடுத்துயர்ந் தவர்மக மனைவி
செங்கன லோடும் உறைபவர் தமைப்போற்
சிற்றுயிர் அனைத்தையுங் காணும்
பொங்குபே ரருளின் எல்லையர் இனையோர்
பொலிவுற ஒழுங்குடன் குழுமி 11

341 கறைமிடற் றிறையைக் கண்ணுறக்
காணுங் காடிசியாங் கணிச்சியின் அல்லால்
மறவினைக் கனிகள் மல்கிய உலக
வாழ்வெனும் நச்சுமா மரத்தை
இறுமுறை காண்ப தரிதெனத் துணிந்தார்
இதுபெறும் உபாயம்மற் றெவனென்
றறிவினில் நெடும்போ தாய்வுழி அவருள்
அருந்ததி கொழுநன்ஈ அறையும் 12

342 தவம்
அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்
தவமே மேலாம் நெறியாகும் தவமே சிவனார் தமைக்காட்டும்
தவமே துறக்கம் அடைவிக்கும் தவமே நரனைத் தேவாக்கும்
தவமே வலாரி திசைக்கிறைவர் சார்ங்கன் அயனு மாக்குவிக்கும்
தவமே கிடைப்பிற் கிடையாத துண்டோ என்று சாற்றினானால் 13

343 அறம்
அறமே மறங்கள் முழுதழிக்கும் அறமே கடௌள் உலகேற்றும்
அறமே சிவனுக் கொருவடிவ மாகும் சிவனை வழிபடுவோர்க்
கறமே எல்லாப் பெரும்பயனும் அலிக்கும் யார்க்கும் எவ்விடத்தும்
அறமே அச்சந் தவிர்ப்பதென அறைந்தான் சாதா தபமுனிவன் 14

344 கொடை
கொடையே எவர்க்கும் எப்பேறுங் கொடுக்கும் நெறியிற் பிறழாத
கொடையே யாருந் தன்வழியின் ஒழுகச் செய்யும் குறதீர்ந்த
கொடையே பகையே உறவாக்கும் குலவும் பூதம் அனைத்தினையுங்
கொடையே புரக்கும் என்றுள்ளங் கொள்ளப் புகன்றான் கவுதமனே 15

345 வாய்மை
மெய்யே சிறந்த பெருநலமாம் மெய்யே எவையும் நிலைபெறுத்தும்
மெய்யால் அழல்கால் கதிர்பிறவும் தத்தந் தொழிலின் விலகாவாம்
மெய்யே எவைக்கும் இருப்பிடமாம் மெய்யே மெய்யே சுவமாகும்
மெய்யே பிரம பதமுமெனப் புகன்றான் வினைதீர் காசிபனே 16

346 வேள்வி
வேள்வி எச்சம் ஒன்றே இருமையினும் மேலாம் இமையோர்க் குவப்பாவ
தெச்சம் ஒன்றே மகத்திறையாம் எம்மான் விழையப் படுவதுவும்
எச்சம் ஒன்றே நனிசாலச் சிறந்த பொருளும் இருங்கரும
எச்ச நிகர்வே றில்லையெனப் பரத்து வாசன் இயம்பினனால் 17

347 மகவு
மகவே மேலாங் கதியாக்கும் மகவான் உலகந் தனைவெல்லுங்
மகவின்மகவான் முடிவின்மை எய்தும் மகவின் மகவளித்த
மகவான் மேலைப் பதமுறுந்தென் புலத்தார் கடனை மாற்றுவதும்
மகவானன்றி யில்லையென வகுத்தான் தெரித்துக் கண்ணுவனே 18

348 துறவு
துறவே அறங்கள் எவற்றினுக்கும் பெரிதாம் விடையூர் தோன்றலுக்கும்
துறவே உவகை வரச்செய்யும் துறவே அயன்மால் உலகளிக்கும்
துறவே ஈச னிடத்திருத்தும் எவரும் மேலாச் சொல்லுவதும்
துறவே யாமென் றெழுந்துநின்று சொற்றான் சைவத் துருவாசன் 19

349 சூதமுனிவர் வரவு
வேறு
இன்ன வாறுபன் முனிவரும் இயம்பினர் பிணங்குழி இவர்ஈட்டு
நன்னர் வானவங் கொணர்ந்தென வாயிடைநணுகினான் விடைஊரும்
என்னை யாளுடை இறையடி தைவரும் இடையறாத் தியானத்தான்
பன்னு மெய்த்தவப் பராசரன் பயந்தருள் பண்ணவன் மாணாக்கன் 20

350 விளங்கு நீற்றொளி கதிர்செய வீங்கிருள் அக்கமா லிகைவீசும்
வளங்க னிந்தபொன் மேனியான் புண்ணியம் வடிவெடுத் தெனவந்தான்
துளங்கு றாதுயர் புராணமுற் றளந்தறி தொல்லையோன் அமரர்க்காக்
களங்க றுத்தவன் உண்மைதேர்ந் துயிர்க்கெலாங்
கருனைகூர்ந் தருள்சூதன் 21

351 முனிவர் வினாவுதல்
புக்க சூதனை முனிவரர் யாவரும் பொங்கிய பெருங்காதல்
மிக்க ஓகையின் எதிர்கொடு பூசனை விதியுளி வழாதாற்றித்
தக்க வாதனத் திருத்தினர் வினவுவார் தறுகண்ஐம் புலவாழ்க்கை
ஒக்க நீப்பயாம் முன்னரே அருந்தவம் உஞற்றினம் அதனாலே 22

352 வென்றி வெள்விடைப் பிரானடி காண்பதே வீடுபேற் றினுக்கேது
என்று தேறினம் காண்பதற் குபாயம்மற் றிதுவெனத் தெளிகிலேம்
ஒன்ற லாதன வேறுவே றுரைத்தனம் உயங்கினம் பிணங்குற்றேம்
மன்ற கண்டிலேம் துணிவுமெய் யுணர்வினான்
மலக்குறும் பறச்செற்றோய் 23

353 எங்கள் பாக்கியப் பயனென நீஇவண் எய்திடப் பெற்றேம்யாம்
கொங்கு யுஇர்த்தார்த் துளவனே வியாதன்அக் குலமுனி அருளாலே
அங்கண் மூவறு புரானமும் உணர்ந்தனை அறமுதல் பொருள் நான்கிற்
பொங்கு சீர்த்தியோய் நீஅறி யாதது புவனம்மூன் றினுமில்லை 24

354 அத லாற்பல நெறிய்னுந் துணிந்தவா றரன்திரு வடிகாண்டற்
கேது எங்களுக் கருளுதி வறிதுநீ ஏகலை உயர்வானிற்
பாத வம்பொரப் பெரியவர் காட்சியும் பயன்படா தொழியாதால்
சூத மாதவ என்றலும் அகங்களி துளும்பிஓ துவன்சூதன் 25

355 சூதமுனிவர் விடை கூறுதல்
மொழியும் இப்பொருள் மூவறு புரானத்துட் காந்தமூ விருகூற்றொஇற்
கழிவில் சீர்ச்சனற் குமாரசங் கிதையினிற் காளிகா கண்டத்தில்
தழுவு தீர்த்தமான் மியத்தது நந்திபாற் சனற்குமா ரன்கேட்டங்
கழிவி லாஅருள் வியாதனுக் குரைத்திட அவனெனக் கருள்செய்தான் 26

356 நீயிர் பேரறி வாளராய் விரதநன் னெறியினிற் பிறழாமே
தூய மெய்த்தா வலியினாற் பாமலத் துகளறுத் துமையோர்பால்
நாயனாரருள் பெற்றுளீ ராதலின் நன்றும்இப் பொருள் உங்கட்
கேய ஓதுவன் ஒருங்கிய மனத்தொடுங் கேண்மின்க ளெனலோடும் 27

357 அண்டர் நாயகன் நடம்புரி நாயகன் அடியவர் உளக்கோய்ல்
கொண்ட நாயகன் திருவடித் தர்சனங்க் கூடுதற் குபாயஞ்சீர்
மண்டு தீர்த்தமான் மியத்துநீ பெற்றத்வ் வாறெனக் கடாவுற்ற
பண்டை மெய்த்தவர்க் கிருமையும் புலப்படப் பகரலுற் றனன்சூதன் 26

ஆகத் திருவிருத்தம் 357

----

5. சனற்குமாரப் படலம் (358 - 413)

மகாமேருச் சிறப்பு

358 எழுசீரடியாசிரிய விருத்தம்
தொடுகடல் வரைப்பின் மன்பதைத் தொகைகள்
சோழன் மீனவனென ஈண்டிப்
படர்பொலங் குவைகள் கவர்ந்துறா வண்ணம்
பரிந்துகாப் பவரென அசுரர்
கடவுளர் இயக்கர் சித்தர்கந் தருவர்
கின்னரர் சாரணர் பிறரும்
உடனுற நெருங்கிப் போற்றமூ
உலகும் உருவிமேல் நிவந்தது மேரு 1

359 சேர்ந்தன முழுதுந் தன்நிற மாக்குஞ் செய்கையால் தனக்கின மாகிச்
சார்ந்தமா ணிக்க வண்ணர்ஏ கம்பர் தமக்கலால் வணங்கிடாதாகி
வார்ந்தபல் கோளும் நாள்களும் வலம்வர இராப்பகல் விளக்கி
நேர்ந்தபே ராசை எட்டையும் பகுத்து நின்றதத் தமனியக் குன்றம் 2

360 எண்சீராசிரிய விருத்தம்
நயக்கும் மற்றிதன் ஒளிபரந் திமையோர் நாடு
பொன்னிறம் படைத்ததென் றெவரும்,
வியத்த குங்கிரி மணிபல வரன்றி மீது
நின்றிழி முழங்குவெள் ளருவி
வயக்க மாண்டமுப் புரிசை யன்றிறுத்த
வள்ளல் பூட்டுவிட் டிருத்திய சிலையின்
இயக்கம் மேவுபல் பொறியபன் னகநாண் இரைந்து
கொண்டொளிர் தொடக்கமே ஒக்கும் 3

361 மலைஎ வற்றையுஞ் சிறகரி வலாரி வயங்கெ
டப்பொரு தழித்தவன் வணக்குஞ்,
சிலையி னைப்பறித் தூங்குவைத் தென்னத்
திவலை இந்திர திருவிலைக் காட்டும்,
அலைதி ரைப்புனல் அருவிசூழ் மேரு
அம்பொன் மாற்றினில் அதிகமா யதுதான்,
நிலைபெ றத்தவர் எண்ணிலர் குழீஇச்செய்
நிறத வக்கனல் கதுவலிற் போலும் 4

362 சதசிருங்க மலைவளம்
தடாத பேரொளித் தமனியம் பழுத்த
தண்ண றாச்சுனைக் குடுமியங் குவட்டு
வடாது மாமலைக் காந்தியின் பிறக்கம்
மடங்கிடாஉபல் சுடர்விரித் தெழுந்த
கெடாத தோற்றமே உறழமற் றதன்மேற்
கிளர்சு ரும்பினம் பெடையொடு தழுவி
விடாது பண்படு பொழிற்சத சிருங்க வெற்பெ
னத்திசை போயதொன் றுளதால் 5

363 குரவு மாதவி உழிஞைமந் தாரம் குருந்து
பாடலம் பாலைமுந் திரிகை
மருது போதி பிடாஞெமை ஓமை வஞ்சி
காஞ்சிகுன் குமம்நமை ஒடுவாண்
அரைத ளாஉதி செருந்தி சேஎகினம் அகில்ப
லாசுசந் தில்ல மா வில்லம்
வரைத மாலம் மாதழிளை கணி அதிங்கம்
வகுளம் இன்னன நெருங்கின ஓங்கும் 6

364 அன்றி னார்புறம் அழலெழ நகைத்த
அண்ணல் சேவடிக் கன்பறா இயல்பின்
துன்று மெய்த்தவ யோகி யர்க்கெலாந்
தூய நற்றவச் சாலையு மாகித்
தென்றல் ஊர்தரப் பூமணங் கஞலத் தெளிபு
னற்சுனை அளவில் கவின்று
பொன்றி டாக்கட வுள்ர்முத லோர்க்குப்
போக பூமியு மாயதப் பொருப்பு 7

365 அங்கண் வாழ்தரும் அயன்மனைக் கிழத்தி
அங்கி நாப்பண்நின் றருந்தவஞ் செயல்போற்
ஒங்கு லாந்துவர்ப் பங்கயத் திரைதேர்
குறிப்பின் ஓதிமம் அசைவற இருக்கும்
பொங்கு வெண்டிரைத் தீர்த்தத்தின் மாடே
புரங்க டந்தவர் வரமவட் குதவித்
தங்கு காட்சியின் நறுமலர் பொதுளித்ததைக
டுக்கைபொன் சொரிவன உடைத்தால் 8

366 மீது சந்திர சூரியர் கிரணம் விரவ
லாமையின் ஒருபொழு தலர்ந்தோர்
போது கூம்புமச் செய்கையாங் கின்றிப்
புரிமுறுக் குடைந்தென் றுமோரியல்பின்
கோதில் பன்மணிக் கதிரொளி வருடக்
குளிர்ந்த லர்ந்திரண் டவத்தையுங் கடந்து
மாதர் வெண்பிறைக் கண்ணியர் அடிசேர்
மாந்தர் ஒத்துள வலஞ்சுனை மலர்கள் 9

367 வென்ற ஐம்புல வாழ்க்கையர் வடிவின்
விலங்கு பூதியும் விரைகமழ் கடாத்த
குன்று போலுயர் களிற்றுநீள் கோட்டுக்
குலவு முத்தமும் வேயுகு மணியும்
துன்றி வானிலாக் கற்றைகால் வெண்மை
தூய பொன்மையை விழுங்கிய தேயோ
அன்றி அவ்வரைப் பொன்மையே வெண்மை
தனைவி ழுங்கிய தோஅது அறியோம் 10

368 இனைய சீர்பெறு சதசிருங் கத்தின் எண்ணி
லா□ப்பெரு வளத்தன வாகி
நனைம லர்ப்பொழில் சண்பகம் சரளம் நரந்தம்
தெங்குகோங் கரம்பைகள் உடுத்து
வனச நீள்சுனை மல்கிய பிரம வனமொன்
றுள்ளது மற்றதன் நாப்பண்
தனைநி கர்ப்பது நான்மறைக் கிழவன்
தான மாயது பிரமமா நகரம் 11

369 சனற்குமார முனிவர் யோகுசெய்திருத்தல்
எழுசீரடியாசிரிய விருத்தம்
பொற்பமர் இனைய நகர்க்கொரு பாங்கர்ப்
பொங்கொளி மடங்கலே றொன்று
பற்பல மடங்கல் சூழவீற் றிருக்கும்
பரிசெனத் தவளநீற் றொளியின்
அற்புதக் கோலத் தறிஞர் சூழ்ந்தேத்த
அருட்சனற் குமாரமா முனிவன்
எற்பணிப் பெருமான் சரணுளத் திருத்தி
யோகுசெய் திருக்குநாள் ஒருநாள் 12

370 வைகறை எழுந்து கங்கைநீ ராடி வானவர்
முனிவர்தென் புலத்தார்
செய்கடன் உவப்பத் தெண்புனல் இறைத்து
நியாசமுந் தியானமு மாற்றிப்
பொய்களை விரசை அங்கியின்
விதியாற் பூத்தநீ றங்கையின் எடுத்து
நைகரந் தீர்ந்த அன்பொடு நியாச
நடைபெறு தியானமுன் னாக 13

371 அடைவுறு பஞ்சப் பிரமமந் திரத்தால்
அங்கியென் றற்றொடக் கத்தான்
முடிவில் சாபால மனுக்கள் ஏழாற்றான்
மூவிரண் டதர்வமந் திரத்தால்
வடிவுறும் இடக்கை வைத்துமுன் முக்கால்
மந்திரித் தறவினால் குழைத்துக்

கடிகெழு சென்னி முதலடி காறும்
பிரமமோர் ஐந்தையுங் கழறி 14

372 நிறையஉத் தூளஞ் செய்துபின் திரியம்
பகங்களால் நிகழ்த்துமஞ் செழுத்தால்
அறலினா சமித்துப் பின்னருந் திரியா
யுடந்திரி யம்பக மனுவான்
முறையினஜ் செழுத்தால் புண்டர
மூன்றும் முச்சுடர் முக்குணம் மும்மை
மறைகள்மூ வுலகு முந்நிறம் முத்தீ
வடிவெனச் சிந்தையிற் கண்டு 15

373 ஐந்துமூ விடத்தும் அழகுற வணிந்தங்
கருக்கற்கு சந்திந்நிர் உதவி
இந்திர திசையை நோக்குபு மோனம்
எய்திநல் லாதனத் தும்பர்ப்
பந்தமில் சுகஞ்சேர் இருக்கைய னாகிய
அஞ்சபூ தத்தை ஒன்றொன்றின்
உந்துற ஒடுக்கி யாவியைப் பிரம
ரந்திரத் தொடுக்கிய பின்னர் 16

374 பாதகக் குழிசிப் புலையுடல் தொடக்கைப்
பவனபீ சத்தினால் உணக்கிப்
போதர வன்னி பீசத்தால் வேவப்
பொடித்தது வாரிபீசத்தால்
சீதமா நனைத்துத் தரணிபீ சத்தால்
திரட்டிவே றுறுப்பெலாம் பகுத்து
மேதகச் சத்தி பீசத்தால் நிறைத்து
மேயபின் விதியுளி உயிரை 17

375 அசுதீர் உடம்பின் முன்புபோல் இருத்தி
அங்கணா தாரபங் கயத்துத்
தேசுறும் வன்ன ரூபியாய் நிறைந்த தேவியை
முறைவழா தமைத்துப்
பேசிரு பத்தோ ராயிரத் தறுநூ றுயிர்ப்பினைப்
பிரித்தச பையினான்
மாசறு மானை முகப்பிரான் முதலோர்
மகிழ்வுறும் படியவர்க் குதவி 18

376 அவியாம் இலிங்கத் தந்தரியாக
அருச்சனை விதியுளி யாற்றி
மேவிய பின்னர்ப் புறத்தினும் சென்னி
முகமுதல் விளம்புறுப் பெல்லாந்
தேவியை ஜம்பான் எழுத்துரு வான
செல்வியை நலம்வர அமைத்துப்

பாவுறும் பிராணா யமங்கள் முறையிற்
செய்துபின் பரிதிகா ணளவும் 19

377 அருமறைக் காயத் திரிப்பெரு மனுவை
யாயிரத் தெட்டுருக் கணித்துக்
கருதிய யோக சித்தியின் பொருட்டுக்
கணேசனை முன்புபூ சித்துப்
பரிதிமண் டிலத்தும் தண்டிலந் தனினும்
பகர்தரு லிங்க மூர்த்தியினும்
மருவுமங் குட்ட ரூபியாஞ் சிவனை
வரன்முறை அருச்சனை புரிந்து 20

378 யோகினைக் கூடித் தன்னுடை இதயத்
தீசமென் றுரைக்கும் எட்டிதழும்
சேகறும் வயிராக் கியமெனும் பொகுட்டும்
செப்புவா மாதிகே சரமு
மாகிய கமல மாவியா யாமத் தலர்தரக்
கண்டு மற்றதன்மேல்
ஏகன்மும் மூர்த்தி யாகிமுக் குணங்கட்
கிறைவன்மும் மண்டில ஈசன் 21

379 முக்கணன் புட்டி வருத்தனன் நீலப்
பொன்மயன் முதிர்கறை மிடற்றன்
தக்கஈ சானன் வன்னிரே தாநற்
சத்தியன் அருவினன் உருவன்
புக்கசீர்ப் புருடன் விச்சுவ ரூபன்
புருட்டுதன் சிவன்புரு கூதன்
வைக்குமெய்ச் சத்துப் பராபரம்
பரமான் மாமகத் துயர்பரப் பிரமம் 22

380 என்றெடுத் துரைக்கும் பெயர்களின் பொருளாய்
இயம்பரும் பரவெளி நாப்பண்
நின்றபே ரொளியின் பிழம்பினை இனைய
சத்தியி னோடுநேர் நோக்கி
ஒன்றுதன் உயிரை அப்பெரும் பொருளோ
டொன்றுவித் திருபகுப் பிறந்து
மன்றயோ கத்தின் அசைவற இருந்தான்
மறையவன் ஈன்றருள் மதலை 23

381 சிவபெருமான் திருவுலா
அங்கவன் அவ்வா றரியயோ கத்தி னாநந்த
பரவச னாகி
ஓங்குபே ரறிவின் சிழித்தனன் உறங்கும்
எல்லையின் உம்பர்தம் பெருமான்
மங்க்குயிர் கிளவி மலைமகளோடு மலர்தலை
உலகாத் தளிப்பான்

வீங்கிய கருணை ஊற்றேழத் தரும
வெள்விடை ஊர்திமேல் கொண்டு 24

382 உரகர் தருவர் இராக்கதர் சித்தர் யோகிக ளாசைகாப்பாலர்
நிரைமணி மோலி பாதுகை வருட நிகழுமா காஉடன் ஊகூ
விரிபுகழ் ஏனை வீணைவல் லவரும் விருதெடுத் தோதியாழ் தடவ
இருவிசும் பகத்தின் இனிதெழுந் தருளி
உலவினன் என்னையா ளுடையான் 25

383 அதுசனற் குமாரன் யோகினில் வைத்த
கருத்தினால் அறிந்தில னாகிக்
கதுமென இருக்கை எழாமைகண் டெம்மான்
கருணை கூர்ந் துமையவளோடு
விதுவணி சடிலத் தெம்மையே உளத்தின்
விழைதர இருத்திமற் றெம்பாற்
பொதுவற ஒருக்கு மனத்தினன் என்னாப்
புரிவொடும் கோயில்புக் கனனால் 26

384 சனற்குமாரமுனிவர் சாபமேற்றல்
நந்தியெம் பெருமான் நோக்கினன் வெகுண்டு
நலமிலா ஒட்டக மேபோல்
அந்திலெம் பிரானை இகழ்ந்திருந் ததனால்
அவ்வுரு வாகெனச் சபிப்பச்
சிந்தைகூர் முனியும் ஒட்டக மாகிச்
செழுநிலத் துழிதரு காலை
முந்தைஞான் றியற்று நல்வினைப்
பயனான் முன்னினன் கச்சிமா நகரம் 27

385 பிரமன் கச்சபேசரைப் போற்றல்
அயிடைக் கச்ச பேசனாம் இறைவன் அமர்ந்தருள்
கோயிலின்மாடே
காயுமைம் பொறியின் உலகெலாம் படைக்கும்
கருத்தினான் மலரனைப் புத்தேள்
தூயமா தவத்தின் இனிதுவீற் றிருக்குஞ்
சூழலின் நணுகுத லோடும்
தீயபா வத்தின் ஒட்டக வடிவாஞ்
சிறுவனைக் கண்டனன் தாதை 28

386 பாவடி நெடுங்கால் திரையெழு தோல்வாய்ப்
பழியுடல் நெளிந்துநீள் கழுத்தின்
யாவரும் இழிக்கும் ஒட்டக யாக்கை
இளவலை நோக்கிநின் றந்தோ
செவுயர் கொடியான் அடித்தொழும் பாற்றுந்
திருவருட் குரியனாம் இவனுக்
காவவென் செய்கோ என்மகற்கிதுவந்
தடுத்ததெவ் வாறென எண்ணி 29

387 யோகினைக் கூடி முன்நிகழ் வனைத்தும்
உணர்ந்தனன் அவ்வினை தவிர்ப்பா
னாகமமுறையாற் கச்சபே சன்பால் அடைந்து
பூசனை செய்தேத் தெடுப்பான்
மாகர்போற் றிசைக்கும் இளம்பிறை
மோலி வள்ளலே உலகளித் தக்கும்
ஏகனே யாமை உர்வொழித் தரியை
யாண்டநின் இணையடி போற்றி 30

388 காசிகே தாரம் புட்கரங் குருகேத்
திரங்கடி நைமிசங் களினும்
ஓசைகொள் காஞ்சி அதிகமென் றுரைப்ப
துரைப்பிர மானமொன் றன்றால்
ஈசனே நீயும் உமையுமே அல்லால்
இந்நகர் படைத்தவர் இல்லை
தேசுற யானே கண்ணுறக் கண்டு
தெளிந்ததாம் எந்தஊ ழியினும் 31

389 புரியுநின் அருளால் உயர்ந்தவர் அனேகர்
புரவுபூண் டெட்டுரு வெடுத்தோய்
விரிவிழி உமையால் மணந்தபே ரின்ப வடிவமே
இடும்பைநோய் அறுக்கும்
கருனைவாரிதியே இரங்கிடாய் எமக்குக்
களைகண்நீ யன்றிவே றிலையென்
றிருகணீர் சொரிய நெக்குநெக் குருகி
யேத்தினான் நாத்தழும் பேற 32

390 கச்சபேசர் காட்சி கொடுத்தல்
அறுசீராசிரிய விருத்தம்
திசைமாமுகன் வாழ்த்தொலி அஞ்செவியிற்
சென்றேறலு மாரருள் உந்துதலான்
மிசைவானவர் பூதக ணப்புடையின்
மிடையப்பெரு மானெதிர் நின்றருளி
வசைதீர்தர ஏட்ட வரம்தருகேம் மைந்தாவுரை
செய்கென வாய்மலர்
இசைபாடினன் ஓகை துளும்பிடநின்
றிதுகூறுத லூற்றனன் வேதியனே 33

391 நின்றொண்டு வழாதவன் என்புதல்வன்
நீடுந்தவ முற்றுசனற் குமரன்
முன்றிண்சத கோட்டிடை நினிருதாள் முன்னிச்
சிவயோகு முயன்றுதவத்
தொன்றும்பொழு தாயிடை நீவருதல் உணர்ந்தா
நலன்நிட்டை கருத்துறலால்

அன்றங்கருள் நந்தி சபித்தனனால்
அம்ரொட்டக வாக்கைய னாயினனே 34

392 பிரமன் நந்திதேவரை வேண்டல்
இன்றேயிது தீர்த்தரு ளென்னஇரந்
தேத்தித்தொழ எந்தையும் எம்மடியார்
நன்றேகொடு செய்தன யாவையவை
நம்மால் விலகா வதனான் மறையோய்
பொன்றாதிது நந்தி தவிர்ப்பனெனப்
புரிவுற்றருள் செய்துமறைந் தனனால்
அன்றேமல ராளி தவத்திறனால்
அங்குற்றருள் நந்தியை வேண்டுதலும் 35

393 நந்திதேவர் கருணை கூர்தல்
நந்திப்பெரு மானும் மகிழ்ந்தலரோய்
நங்கச்சப ஈசன் எதிர்ப்படலால்
அந்தப்பொழு துன்புதல் வன்பெறுசா
பந்தீர்ந்தது வாஇஉம் அன்பர்கள்பால்
பந்தித்த பெருங்கரு ணாகரனென்
பதுநாட்டினன் எம்மிறை நின்புதல்வன்
கந்தப்பொழில் சூழ்வட மேருவினங்
கெண்ணெய்துக இவ்வுரு நீங்குமரோ 36

394 நவைதீர்ந்தபின் எம்மரு ளாலிவன்நம்
மாணாக்கனு மாகி நயந்துதவும்
சிவதீக்கையை யுற்று விரிந்தகலைத்
திரள்யாவும் உறீஇச்சிவ ஞானமுணர்ந்
தவமாற்றுவன் என்றருள் செய்தகல
அலரோன்அவண் மைந்தனை அன்புறுதன்
இவர்வுற்ற கணத்த ரோடும் புகுவித்
திப்பாலரு மாதவம் முற்றியபின் 37

395 உயர்கச்சியில் ஓங்கு பலாசடியின்
உறைச்சப ஈசன் அருட்கருனை
பயில்வுற்று முறைப்படி எவ்வுலகும்
பண்டேயென நன்கு படைத்தனன்மற்
றியல்பின்அட மேருவின் நந்திப்பிரான்
இருக்கு நிலையத்தின் மலர்த்தலைவாழ்
அயன்மைந்த னொடுஞ்செல் கனத்தவர்
அப்பெருமானடி ஏத்தி இயம்புவரால் 38

396 நந்திதேவருக்குச் சனற்குமார முனிவர் மாணாக்கராதல்
வேதாவெமை யேயினன் நீயிர்கள்போய்
மேருப்புடை நந்திமுதல் குரவன்
பாதாம்புய மேத்தியிம் மைந்தனவன்
மாணாக்கனு மாம்படிசேர்த் தியிவண்

போதீரென என்றருள் பெற்றவர்தாம்
போகத்தன் அருட்கணின் ஒட்டகமாம்
கோதாருரு நீத்தொளி பெற்றவனை
மாணாக்க னெனும்படி கொண்டனனே 39

397 வேறு
அன்னோன் அவன்பால் தீகையுறீஇ வழிபா டாற்றி முழுதுணர்ந்தான்
முன்னர்ப் புரானம் நியாய நூல்கரும முதல்நூல் தருமநூல்
மன்னு சீக்கை ஏழ்சந்தை வழங்கும் ஒன்பான் வியாகரனம்
பன்னும் எண்ணூல் முக்கந்தம் பலவும் முறையின் ஓதினனால் 40

398 ஏயுங் கற்ப சூத்திரங்கள் இருக்கு முதலா நான்மறைகள்
அயுள் வேதம் வில்வேதம் அமல்காந் தருவம் அருத்தநூல்
பாய பலவும் விதிமுறையாற் பயின்று நந்திப் பிரானருள்சேர்
தூய முனிவன் பின்னரும்ஒன் றிரந்தது வேண்டித் தொழுதுரைப்பான் 41

399 சனற்குமார முனிவர் வேண்டுகோள்
வேறு
உண்புடைக் கல்வி யெல்லாம் உணர்ந்தனன் அவைகள் எங்கும்
இன்புடைச் சிவப்பே றொன்றே முத்தியென் றியம்பும் எந்தாய்
புன்புலை உடம்பு நீங்கிப் பரவெளிப் பொருளைக் கூடும்
அன்புடைப் பசுவே அன்றோ சிவனியல் பதனைச்சேரும் 42

400 மானிடன் விசும்பத் தோல்போற் சுருட்டுதல் வல்லோனாயின்
ஈனமில் சிவனைக் காணா திடும்பைதீர் வீடும் எய்தும்
மானமார் சுருதி கூறும் வழக்கிவை யாதலாலே
யானமர் இறையைக் காணும் உபாயமே அறிதல் வேண்டும் 43

401 அங்கது பலவாற் றானும் அருளினை அவற்றி னுள்ளும்
தீங்கற எளிதிற் கூடும் உபாயமுஞ் செப்பு கென்னா
ஓங்குசீர்ச் சனற்கு மாரன் உரைதலுஞ் செவிம டுத்து
வீங்குபே ருவகை பூப்ப விளம்புவான் நந்தி எங்கோன் 44

402 நந்தி தேவர் அனுக்கிரகம்
அருள்பெறு சனற்கு மாரன் அறுமுகன் கூறென் றுன்னைச்
சுருதியிற் கிளந்த வாற்றால் அறிவினில் தூயை முற்றும்
இருளற உணர்ந்தாய் இருந்தவத் தலைவன் கேட்டி
மருள்தீர்ந் துலக முய்ய வினாயது வகுத்துச் சொல்வாம் 45

403 அந்தணர் அரசர் நாயகர் இருபிறப் பாளர் வேத
மந்திரக் குரியோர் நான்கு வகைநிலை இவர்கட்கென்ப
நிந்தையில் பிரம சாரி நிலைஉயர் மனையின் வாழ்க்கை
சுந்தர வனத்தின் வாழ்க்கை துறவறம் அந்நான் காமால் 46

404 கருநிலைக் கெட்டா மாயுள் பதினொன்று கருதீ ராறாம்
வருடத்தின் மறையோ ராதி மூவர்க்கும் மறையி னாசான்

தெருளுப நயனஞ் செய்வன் முனிவர்தங் கடந்தீர்த் தற்குப்
பொருவிலா மறைகள் அங்கம் ஓதுதற் பொருட்டு மன்னோ 47

405 அங்கதன் பின்னர்க் காமம் அறம்பொருட் பேற்றி னோடும்
ஓங்சீர்ப் பிதிரர் வானோர் கடன்களின் ஒழிவும் வேண்டி
மாங்குயிற் கிளவி மென்றோள் மனைவியை மணப்பர் பின்னர்த்
தாங்கரும் வனத்துச் செல்வர் தவமிகக் கிடைத்தல் வேண்டி 48

406 கடனெலாம் விண்ட பின்பு கருதருந் துறவிற் செல்வர்
நடலைகூர் உலக வாழ்வை வெறுத்துநல் லறிவு தூய்தாய்
இடனுடைத் துறவிற் சென்றே இருவகை நியாயத் தோடு
மடனற நன்னூல் பற்றி மறைமுடி வுணர்தல் வேண்டும் 49

407 இருவகை நியாயம் பூர்வம் உத்தரம் எனப்பே ரெய்தும்
ஒருவகை சிவபூ சைக்காம் ஒருவகை சிவப்பேற் றிற்காம்
சுருதியே இலிங்கஞ் சொற்சேர் வெடுத்துக்கோள் இடமே சொல்லின்
வருபெயர் இவற்றான் மென்மை வன்மையென் றிவற்றை யாய்தல் 50

408 கடப்படு பூசை பூர்வ கருமநூல் நியாயத் தாகும்
தொடக்கமீ றப்பி யாசம் அபூர்வதை பலமே சொல்லின்
எடுத்துரை அருத்த வாதம் இவைசிவ பேறு கூறற்
கடுத்தெளத் தரநூல் உண்மை துணிவதற் கிலிங்க மாமால் 51

409 இரவெரி யாடுந் தேவை இம்முறை துணிந்த ஞானி
பிரனவ மனுவாற் போற்றிப் பேதுறா துட்ல்சாங் காறும்
பரவிடின் அவற்கு முக்கட் பரன்வெளிப் படுவன் பட்டால்
மருவுபே ரின்பந் துய்த்து விமலனின் வாழ் லாமே 52

410 பின்னவன் மாய வாழ்விற் பிறந்திறான் சிவமே சேர்வன்
முன்னருஞ் சிவப்பேற் றிற்கு முரைவரும் உபாயம் ஈதாம்
இந்நெறி சிறியோர் யார்க்கும் எளியதன் றெளிதாய் நேராம்
அந்நெறி முக்கண் எம்மான் பதிகளின் அமர்தலாகும். 53

411 அயிடைச் சாக்க டெய்தின் விலங்குநாய் அடுவான் புள்ளு
மேயபுன் மரங்க ளேனும் வீடுபே றடைவ துண்மை
நீயிதற் கையங் கொள்ளேல் என்றலும் நெடிது வாழ்ந்து
தூயசீர் நந்தி பாதம் தொழுதெதிர் குமாரன் கூறும் 54

412 சீர்த்தல வாழ்க்கை ஒன்றே செவ்வழி என்றாய் ஐய
பார்த்தலத் திறைவன் மேவும் பதிகள்எண் ணிலவாம் மிக்க
கீர்த்திசால் அவற்றுள் மேலாய்க் கிளர்சிவப் பேற்றான் முத்தி
யார்த்தியி றுதவுந் தானம் யாதுநீ யருளு கென்றான் 55

413 என்றலும் நந்திப் புத்தேள் கனப்பொழு தெண்ணி முன்னாள்
வன்றிறல் விடையோன் தேவிக் குரைத்தது மனத்துட் கொண்டான்

அன்றவர்ப் பணிந்து மைந்தா அரனுமைக் கியம்பு மாற்றம்
நன்றுநீ கேட்டி யென்ன வரன்முறை நவில லுற்றான். 56

ஆகத் திருவிருத்தம் 413

----

6. தலவிசேடப்படலம் (414-444)

சிவபெருமான் திருவோலக்கச் சிறப்பு

414 எழுசீராசிரிய விருத்தம்
இழைத்தபன் மணிகள் காந்திவிட் டெறிக்கும்
எரிசுடர்ப் பேரொளிப் பரப்பு
மழைக்களத் திறையைத் தொழப்புகுந் திறல்சால்
வானவர் நோக்கலாற் றாது
விழித்துணை இமைப்பச் செய்தொறும் அவரவ்
விளைவறி யாதெமக் கென்னே
பழுத்ததோ முடிவு காலமென் றழுங்கும்
படியதோர் கனகமண் டபத்தில். 1

415 எறுழ்வலித் திரள்தோள் இரணியன்
மருமத்தி ரத்தநீர் வாய்மடுத் தெழுந்த
வெறிமயக் கறுத்த பெருவலி நோக்கி
விலக்குறா மும்மல மயக்குந்
தெறுகென நரமா மடங்கல்தான் முழுதும்
அடங்கலாய்த் திருவடி தாங்கி
யுறுவதுகடுக்கும் மடங்கலேற் றெருத்தத்
தொளியெறி மணிப்பொலந் தவிசின் 2

416 எரியவிர்ந் தனைய துவர்மணிச் சடிலத்
தெறிதிரைக் கங்கையூ டலைந்து
மருவருங் கேண்மைச் சிறுபிறைக் கிரங்கிப்
பற்றித்தன் இருக்கையிற் கொடுபோய்த்
தெருமரா தளிப்பான் முழுமதி யணுகிச்
செவ்விபாத் துறைவது மானும்
விரிகதிர்த் தரளத் தொங்கல் சூழ்வட்ட
வெண்குடை மீமிசை நிழற்ற 3

417 தொல்லை நாட்புகழ்க ளெங்கணும் நெருங்கத்
துன்றி வெற்றிடங்க ளின்மையினால்
அல்லுறழ் மிடற்றுப் பிரானிடத் துயிர்த்த
வற்றைநாட் கீர்த்திக ளிருபாற்
செல்லிடந் துருவிக் கொட்பபோ லரிமான்
செழுந்தவி சொடுமணிக் குடைக்கீழ்
எல்லையும் மேலும் வெள்ளொளிப்
பரப்பும் இடையினிற் சாமரை இரட்ட 4

418 வேட்ட வேட்டாங்கு வரங்கள் பெற்றேகும்
விண்ணவ ரதுகொடு செருக்கிக்
கோட்டமுற் றழியா தறிவுறுப் பவர்போற்
கோட்டமுற் றழிகய முகத்தன்
வால்திறற் சூரன் முதலியோர்ச் செகுத்த
மருப்பொடு சுடர்வடி நெடுவேல்
காட்டிய கரத்தி னறுமுகத் தேவுங்
கணேசனு மிருபுடை வயங்க 5

419 உருவினிற் பெருமை பெருமை யன்றுருவிற்
சிறுமை யெய்தினும் உமைபாகன்
அருளினிற் பெருமை பெருமை யென்றுலக
வகிலமுந் தெளிதரக் காட்டி
மருமலர்க் கிழவன் முதலியோர் புறத்து
மன்னிட நகுநடைக் குறுத்தாட்
பெருவயிற் றழல்கால் குழிவிழிப்
பூதப் பெருங்கண மருகுநின் றேத்த. 6

420 கண்ணிணைக் கடங்காத் திருவுருவழகைக்
காண்டொறும் பண்டுதான் கொண்ட
பெண்ணுரு எடுப்பக் கருதிநீண் முகுந்தன்
பிரிவிலா தொருபுடை யமர்ந்து
பண்ணிசை மொழியாள் வனப்புமெம் பெருமான்
பார்வையும் நோக்கிமற் றெமக்கிங்
கெண்ணிய எண்ணமுற் றுறாதினி
யென்றெழுந் தவக்கருத்தினை மீட்ப 7

421 அடலைத் தொடங்குந் தொறுந்திரு மேனி
யழகினைக் கண்களான் மடுத்து
வாடரு மயல்பூண் டவசராய்ச் சதியின்
வழிப்பதம் பெயர்தரா நிலையை
நாடகத் தலைவர்க் கெதிரடியேங்
கள்நடிப்பதற் கஞ்சுதும் என்னாச்
சேடமை வனப்பின் உருப்பசி முதலோர்
ஐநயச் செய்கையான் மறைப்ப 8

422 மல்லலங் கமலத் திருவடிநோவ
மறுவலும் மறுவலும் ஓடிக்
கல்லொளி பரப்பும் மணிமுடி யழுத்துங்
கடவுளர் தொகையினை விலக்கு
நல்லமெய்ப் பணியைநான் பெறநல்கி
யவரவர்க் கருள்செய்து போக்கி
எல்லைதீர் கருணை மலையி னோலக்கத்
திருந்தனன் என்னையா ளுடையான் 9

423 அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்
இருந்தருள் காலை வெண்கேழ் இமம்பொதி யடுக்க லீன்ற
முருந்திள முறுவற் செவ்வாய் முகிழ்முலைக் கடவுட் கற்பிற்
திருந்திழை யுலகம் ஈன்ற செல்விமுத் தேவுங் காணாப்
பெருந்தகை யடிகள் போற்றி யிதுவொன்று பேச லுற்றான் 10

424 உமா தேவியார் வினா
கடப்படும் வீடு பேறுன் திருவடிக் காட்சி தன்னால்
கிடைப்பதாம் மறையீ றாய்ந்து கிளர்தவம் தியானம் நிட்டை
நடைப்படி முதிர்ந்து வாய்ந்த நல்லவர்க் கன்றி உன்றன்
அடித்துணை காண்டல் ஏனோர்க் கரிதரி தாகும் அம்மா 11

425 ஏனையோர் விலங்கு புட்கள் இங்குனைக் கண்டு முத்தி
மேனிலத் துறுவ தெவ்வா றென்றனள் வினாத லோடும்
ஊனுடை உயிர்கள் யாவும் உய்யுமா கருணை கூர்ந்து
மானமர் கரத்துப் புத்தேள் வாய்மலர்ந் தருளும் மன்னோ 12

426 சிவபெருமான் விடை
அரிபரந் அகன்ற உண்கண் அலர்முலை அணங்கு கேள்யாம்
பரவெளிப் பரப்பின் வைகும் பண்பினேம் உலகம் எங்கும்
விரவியே நிறைந்து நிற்பேம் விளங்குமெம் நாலாம் பாதம்
தரைமுதல் உலகாம் மூன்று பாதம்வான் தலத்து மேவும் 13

427 அவகை வயங்கு நம்மை யாவரும் அறிய மாட்டார்
ஓவரும் பெருமை சான்ற உத்தம தலங்கள் தம்மின்
ஏவருங் காண வாழ்வேம் என்றலும் உவகை பொங்கி
யாவையத் தலங்கள் என்றாட் கெம்பிரான் அருளிச் செய்யும். 14

428 வேறு
இருச்சே தாலவாய் சிராப்பள்ளி
திருவழுவூர் திதுவை யாறு
தருச்சூழும் இடைமரு தூர்யாம் என்றும்
நடம்புரியச் சலியாத் தில்லை
கருச்சாடு முதுகுன்றம் அருணகிரி
திருவிரிஞ்சை கவினார் ஓத்தூர்
மருச்சுங் குழலுமையே நின்னொடுயாம்
மகிழ்ந்துறையும் வளஞ்சூழ் காஞ்சி 15

429 அலவனம் காளத்தி திருச்சயிலம் சித்தவடம்
அடியார் சைவக்
கோலநிறை விருப்பாக்கந் திரியம்ப கந்திருக்கோ
கன்னம் இன்பம்
சாலஉத வுச்சயினி மாகாளம் காசிகே
தாரமே என்றும்

காலனுறாப் பிரபாசம் இமயமலை
மந்தரம்சீர்க் கயிலை யாதி 16

430 எண்ணிலவாம் யாம்மருவும் இடங்களென
உரைத்தருள இறைவி கேளா
அண்ணலே இவற்றுள்ளும் சிறந்ததலம்
யாதென்ன அருளிச் செய்வான்
புண்ணியமெய்த் திருக்காஞ்சி எவற்றினும்
மேம்படுபுரியாம் அவ்வூர் தன்னை
எண்ணினுங்கேட் பினுஞ்சொலினும் வணங்கினும்பே
ரின்பவீ டெவர்க்கும் நல்கும். 17

431 அப்பதியின் எஞ்ஞான்றும் மகிழ்கூர்ந்து
நின்னொடுநாம் அமர்வேம் அவ்வூர்
பற்பலர்சூழ் அவிமுத்தத் தலத்தினும்மேம்
பட்டதுவாம் அவிமுத் தத்தின்
இப்புவனங் காப்பயாம் விச்சுவநா
தப்பெயரான் இலிங்கந் தாபித்
தொப்பருஞ்சீர் பெறவைத்தேம் காஞ்சிநக
ரிடத்தொரு மாமூலந் தன்னில் 18

432 தோற்றம்நிலை இறுதிமறைப் பருளென்னும்
ஐந்தொழிலும் நடாத்த யாமே
ஏற்றமுடை ஏகம்ப நாதனெனும் திருப்பெயர்
பூண்டு லிங்க மானோம்
தேற்றுமித னாற்காஞ்சி எவற்றினுக்கும்
அதிகமெனத் தெளிவாய் அங்கண்
போற்றி யொரு நாளேனும் அமர்ந்துறையின்
முத்திநிலை புகுத லாமால். 19

433 வழிச்செலவிற் புகுந்தேனும் மறந்தேனும்
பொருளாசை மருவி யேனும்
கழிப்பருஞ்சீர் காஞ்சியினிற் கணப்பொழுது
வதிந்தோரும் கலப்பர் முத்தி
பழிப்பிலாக் காஞ்சியெனத் தன்னியல்பான்
ஒருபொழுது பகரிற் கண்ணில்
ஒழிப்பரும்பா தகமனைத்தும் ஒழிந்துபெருந்
துறக்கவீ டுறுதல் உண்மை. 20

434 அக்காஞ்சி கலிநாசப் பொருட்டுநாம்
படைத்துவைத்த தாதலாலே
எக்காலும் அந்நகரின் அகத்துயரும்
வினைத்துயரும் எய்தா வாகும்
மைக்காளஞ் சுவையமிழ்தின் மணந்தவிழி
மணிநீவி அல்குல் எட்டுத்

திக்காளர் தமைப்பொதியும் பெருங்கீர்த்தி
நகரவளஞ் சிறிது கேட்டி 22

435 கலிமுதல்தீங் கணுகரிய வேலியெனச்
சூழ்பொழிலுங் காவல் மாறா
நிலையுடையுட் சேனையெனக் குவளைவி
நந்தனநீள் வனமுந்தேவ
குலநிறைப□ றீபமென நிரைகமலக்
குளிர்தடமுங் கயிலை தன்னில்
இலகுறுபல் குவடென்னப் பலதளியும்
உடைத்தாகும் எறிநீர்க் காஞ்சி. 22

436 பம்பைகம்பை புண்ணியநீர் மஞ்சள்நதி
வேகவதி பாலி சேயா
றென்பனவே ழுலகுமிடு மேழ்மாலை
யெனவொழுகும் எய்து வோரைச்
செம்பதுமக் கரமெடுத்து விரையநகர்
விளிப்பதுபோல் தெங்கு நீளும்
வம்பவிழ்பூஞ் சோலைகளுள் மழைமறைந்த
கதிர்போல வயங்கும் மூதூர். 23

437 ஐயிருநூற் றுயர்சாகைகளாப் படைத்திங்கண்
அமர்ந்து வாழும்
ஐயனேயென் முதலென் றெழுகோடி
மனுக்களுப மனுவால் யார்க்கும்
ஐயமறத் தெரிவிக்கும் மறைமாவின்
சாரூபம் அடைந்த போலும்
ஐயநறு மாம்பொழில்கள் எஞ்ஞான்றுங்
கனிகளறா தமலு மாங்கண். 24

438 விப்பிரர்கள் முதல்நால்வர் சங்கரர்நெய்
தொலர்மயிர் வினைஞர் செக்கார்
செப்பிடையர் தச்சர்கொல்லர் பொன்வினைஞர்
தேவகணி கையர்கள் கூத்தர்
விற்புருவப் பரத்தைமுத லோர்தெருக்கள்
கலப்பின்றி வெவ்வே றாகிப்
பொறப்நீண் டகன்றொழுங்காய் மதிக்கணிசெய்
கதிர்களெனப் பொலியு மாங்கண் 25

439 தந்தைதாய் இரண்டொழியப் பிறவெலாங்
கொளத்தகுமா வணங்கள் மல்கும்
எந்தவூர் வேதவே தாந்தங்கள் மூவுலகும்
எடுத்துக் கூறும்
அந்தவூ ரெனக்கோடி மடமயிலே
கவ்வென்ப தயன்பே ரென்ன
முந்துமிருக் கோதுமஞ் சென்பகுதி

யடைவொடு பூசைமொழியு மாதோ
இருக்கு - இருக்கு வேதம்- என்பது பிர்மனின் பெயர்.
அஞ்சென்பகுதி -"அஞ்ச்" என்னும் தாது.
க+அஞ்ச்+ காஞ்சி என்றாவது 26

440 வடநூல் இலக்கணவிதி
திசைமுகனால் அஞ்சிக்கப் படுதலினால்
காஞ்சியெனத் திசைபோய் மல்கும்
இசையுடைய திதுபிரம லோகமென்றும்
இதனாற்பேர் எய்துமாற்றான்
அசைவிலா தங்குறைவோர் எல்லோர்க்கும்
வீடுதவும் அவ்வூர் நாப்பண்
வசையின்றித் திப்பியமாய்ப் புண்டரிகம்
போலெமக்கு வயங்கும் கோயில்
அஞ்சிக்கப் படுதலினால் - அஞ்சப்படுதலினால். 27

441 அங்கதனிற் சோதிலிங்க வடிவாகி
யாமென்றும் அமர்வேம் இவ்வா
றிங்கிரண்டாம் மறைவிளம்பும் சந்தோகா
மறையெம்மை ஒளிவான் என்னும்
துங்கநகர் தனைப்பிரம புரமென்னும்
இறுதிமறை சுவர்க்க மென்னும்
பங்கமறு தயித்திரியம் சோதிசூழ்
சுவர்க்கமெனப் பகரா நிற்கும் 28

442 அப்பிரம புரங்காஞ்சி நகரல்லால்
வேறில்லை யாகும் என்றே
செப்புமுப நிடதமெலாஞ் சிவாகமங்க
ளொடுமுழங்கும் செல்வீ இந்த
வைப்பினைச்சே யிடையாயி னும்இருந்து
வணங்கிற் கண்ணில்
எப்பெரும்பா வமும்நீங்கி வீடெய்தும்
உனக்குண்மை இயம்பி னோமால் 29

443 என்றிறைவன் உலகுய்ய வினாவுமலைப்
பெருமாட்டிக்கியம்பும் வாய்மை
அன்றுவினா வியசனற்கு மாரனுக்குத்
திருநந்தி உரைத்தான் அன்னோன்
வென்றபொறி வாதரா யணர்க்குரைப்ப
அவனெனக்கு விளம்பல் செய்தான்
குன்றனைய பெருந்தவத்தீர் சிவனைக்காண்
பதற்கேது இதுவே கொண்மின் 30

444 **நூற்பயன்**
பரவரும்மந் தணமாகும் இக்காதை
மெய்யன்பிற் படிப்போர் கேட்போர்

கரிசுறுநோய் நீங்கிநெடு நாட்புவியின்
மக்களொடுங் களித்து வாழ்ந்து
வரகுணராய் மறுமையினும் பெரும்போகம்
இனிதுண்டு மாறா முத்தி
விரவுவரென் றுளங்கொள்ளச் சூதமுனி
முனிவரர்க்கு விளம்பி னானால் 31

ஆகத் திருவிருத்தம் 444